Nr 39
15e JAARGANG
10 F. IN NEDERLAND 75 Ct

KUIFJE

HET WEEKBLAD VOOR JONGENS VAN 7 TOT 77 JAAR

e
ees
en ».

Zoek de schoonheid

VIJFHONDERD scholieren uit Noord en Zuid hebben onlangs deelgenomen aan een jeugdfestival dat voor de tweede maal nabij Arnhem werd gehouden. Op dit jeugdfestival werd er door de jongelui geanimeerd gediscussieerd over de **kunst.** Een jongen — het was een aardige en zeer intelligente jongen — zei : « Ik vraag me wel eens af of kunst nu werkelijk nodig is voor de mensen, of je zonder kunst niet kunt leven ? » Hij gaf zelf het antwoord op z'n vraag door te bekennen : « Ik lees graag en ga naar musea en tentoonstellingen ook al wordt me dit van school uit niet opgelegd. » Enkele meisjes meenden dat de school in gebreke blijft en men de jonge mensen niet inwijdt in de kunst en in alles wat schoon is. Best mogelijk dat die meisjes gelijk hebben, toch hoeft men niet altijd « ingewijd » te zijn om van kunst te genieten. Voor de muziek van Mozart b.v. blijft niemand ongevoelig en van de schoonheid die uitstraalt van de schilderijen van de Vlaamse Primitieven, van Rembrandt en Leonardo da Vinci kan iedereen genieten. De meningen zijn pas verdeeld wanneer het over moderne kunst gaat... Wie niet van de moderne kunst houdt, kijke naar de doeken van de meesters uit de voorbije eeuwen. Schoonheid is er steeds en overal te vinden, wanneer men maar z'n kijkers wil gebruiken om « te zien »

Kuifje

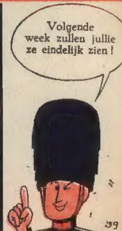

OPGELET ! ZIJ KOMEN !

SCHRIJF EENS EEN BRIEFJE

JULIEN DE GROTE, Frans Snellaertstraat, 43, Gent, *wenst te corresponderen met Kuifjeslezers tussen 12 en 15 jaar. Schrijven in het Nederlands, Frans, Engels en Duits. Julien houdt van zwemmen, tennissen en autosport. Hij verzamelt postzegels.*

NADINE VORSSELMANS, Jozef Veiooven-lei, 102, Deurne Zuid (Antwerpen), *is 13 jaar oud en wenst te corresponderen in het Nederlands met een jongen of een meisje van 13 à 15 jaar uit Nederland of Frankrijk. Haar hobby's zijn : zwemmen, turnen en knutselen.*

EDGARD DE BONDT, Waarbeek, 13, Asse (Brabant), *zou graag corresponderen in het Nederlands, Frans of Engels met een Kuifjeslezer van 15-16 jaar van om het even welke nationaliteit. Hij verzamelt postzegels en houdt van sport en lektuur.*

ALG. NED. BOND VOOR FYSICA

De Alg. Ned. Bond voor Fysica deelt mede dat het adres van het secretariaat gewijzigd is. Het is thans : GALILEISTRAAT, 173, DEN HAAG, Tel. 323885.

Kuifjeslezers die belangstelling hebben voor fysica en alles wat daarmee verband houdt en graag zouden aansluiten, wenden zich tot de voorzitter F. D. Hertog op bovenvermeld nieuw adres.

PATRICIA PATFOORT, Hoge Weg, 1 D, Sint-Andries-bij-Brugge, *is 11 jaar en wenst te corresponderen met een Kuifjeslezeres uit binnen- of buitenland in het Frans of in het Nederlands. Hobby's : dieren, postzegels. Zij doet aan sport (judo, alpinisme, camping) en leert muziek (piano, fluit).*

DANIEL WEYNS, Bolwerklaan, 13, Brussel I, *zou graag corresponderen met een Kuifjeslezer uit Nederland. Daniel houdt van muziek en van sport. Hij is veertien jaar oud.*

CANADA

Onze reportages over de Indianen in het algemeen en over de Indianen van Canada in het bijzonder, hebben veel belangstelling gewekt. André Callebaut uit Sint-Niklaas schreef ons, dat hij reeds in Canada is geweest en dat hij daar Indianen en ook Mounties heeft gezien. Dat is fijn, André !

SANTIAGO

EEN lid van de vrouwelijke politie uit Santiago (Chili) tastte in haar handtasje om er een poederdoos uit te halen en haar neusje te poederen, toen zij tegen haar dienstrevolver stootte die afging... De kogel kwam in haar eigen arm terecht. De chef van de politie weigerde dit ongeluk te aanzien als een « werkongeval ». Wie zich poedert, werkt niet », zei hij.
Zo'n zuurpruim !

STOCKHOLM

OP het in Stockholm gehouden Internationaal Congres voor Astronautica, werd voor de eerste maal een repliek van de ruimtehut van de Discoverer (Amerikaanse satelliet) getoond. Groot opzien baarde de Maan-Atlas getekend door Sovjetgeleerden, naar gegevens die verzameld werden door Loenik III, satelliet die rond de maan is gevlogen.

BRANDBURG

EEN man uit Brandburg (Tirol) viel in slaap tijdens de kerkdienst. Toen hij ontwaakte was de dienst lang gedaan, de mensen naar huis en de kerkdeur op slot. Om er uit te komen, kroop de man in de klokketoren. Toen hij z'n hoofd buiten het galmgat stak, begon de grote klok te luiden. De man schrok zodanig dat hij naar beneden tuimelde. Hij werd gelukkig slechts licht gewond.

SCHIPHOL

UIT Schiphol wordt gemeld, dat de vier nieuwe Turbo-Fan DC-8 vliegtuigen van de KLM als volgt zullen genoemd worden :
Isaac Newton
Admiraal Richard E. Byrd
Fridtjof Nansen en
Henry Dunant.

LEES IN DIT NUMMER:

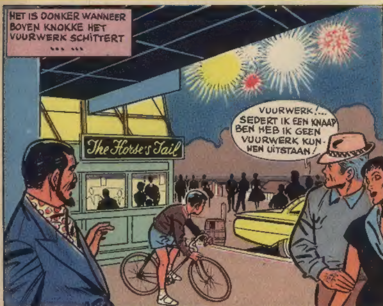

LEES KUIFJE IEDERE WEEK !

JARI en

Jimmy en Jari zijn de helden van een film die in Het Zoute gedraaid wordt

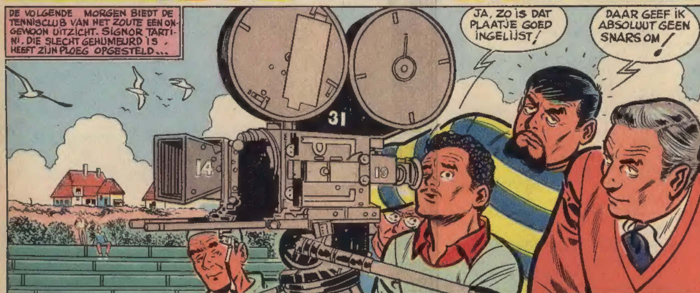

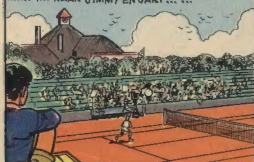
het PLAN Z

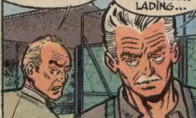
DOOR RAYMOND REDING

s Avonds op de dijk ontmoeten zij Freddy, een vreemd en onsympathiek personage...

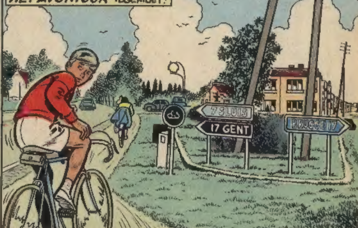

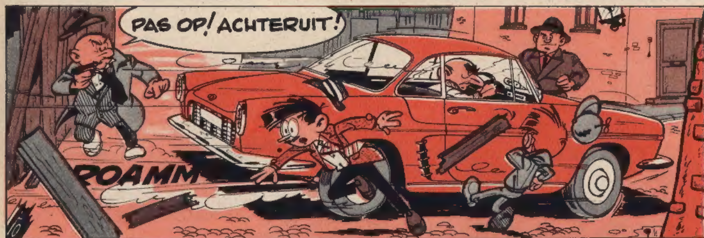

(Wordt voortgezet.)

ROCK DERBY IN

De POPPEN

De poppendief is niemand minder dan Colossus, de antiquair.

DIEVEN

Hij kan vluchten met de kostbare armband van Costar-Impec...

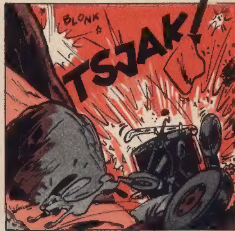

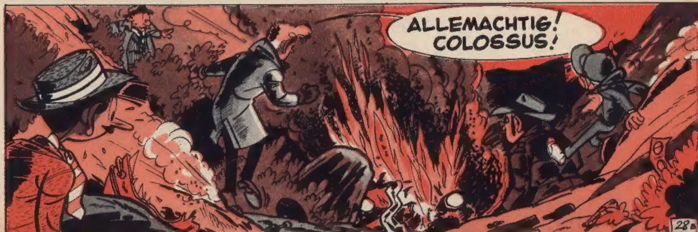

BANG

(Wordt voortgezet.

De Zilveren Vlam

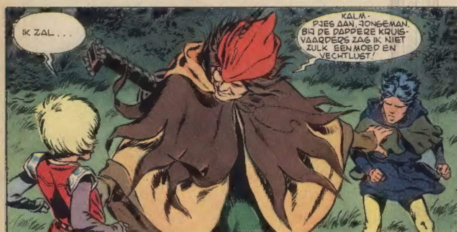
Door Paul Cuvelier

Koenraad de troubadour rijdt door een woud. Hij stopt omdat hij twee jongens ziet die elkaar in het haar zitten...

(Wordt voortgezet.)

DE DUIVELSE VALSTRIK

DOOR EDGAR P. JACOBS

Miloch, de tegenstander van Mortimer in « S.O.S. Meteoren » heeft bij testament aan deze laatste een wetenschappelijk geheim overgemaakt. Mortimer en zijn vriend Blake zijn perplex.

(1) Lees "S.O.S. METEOREN".

... En ten slotte zou ik mijn revolver kunnen meenemen!

La ROCHE - GUYON ★

La Roche-Guyon is gelegen in een van de mooiste hoeken van de Seine-vallei, tussen een kronkeling van de stroom en de hoge steile rotsen, gedomineerd door een slottoren uit de Xe eeuw. Zijn ligging, zijn kasteel, zijn mooie panorama's lokken in het mooie seizoen talrijke bezoekers.

EEN BEETJE GESCHIEDENIS

Gelegen als een arendsnest, op een uitloper van de rotskam, tussen Frankrijk en Normandië, werden in deze vesting harde gevechten geleverd. Talrijke intriges werden er gespannen. Er was verraad, geweld, moord. Beneden aan de rots is er een tweede kasteel, waarvan de onderbouw in de berg zelf is uitgehouwen en verborgen. Men mag deze vesting vergelijken met CHATEAU-GAILLARD en GISORS.

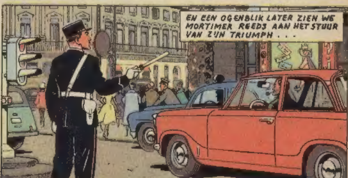
Een naïeve legende hoort bij deze ruïnes. Men vertelt dat tijdens de « Jacquerie » jonkvrouw AGNES, dochter van Heer GUI DE LA ROCHE, op wonderbare wijze gered werd uit de handen van de opstandige boeren door een duivel met een brandende baard. Tot voor kort toonde men de B O V E of grot langswaar de vluchtelingen ontsnapten. Deze grot bevindt zich in een kelder van een van de oude huizen die rond de parochiekerk staan. Thans niet meer te bezichtigen.

CURIOSITEITEN

Talrijke woningen in de rotsen uitgehouwen, die men BOVES heet. Men kan ze bezoeken. Een eigenaardige kerk (1670) in de

(Wordt voortgezet.)

BOB BINN

TEKST: A. DUCHÂTEAU.

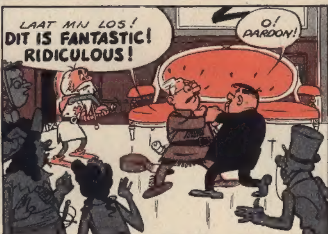
Archibald Mac Haron, een multimiljonair, geeft een gemaskerd bal.

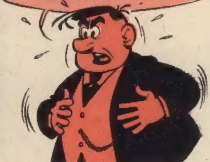

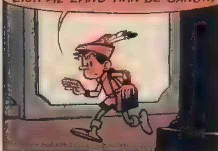
tegen X Y Z!!!

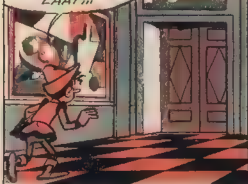
TEKENINGEN: E. AIDANS

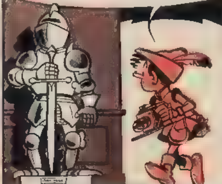
sklaps doven alle lichten uit en het feest wor...

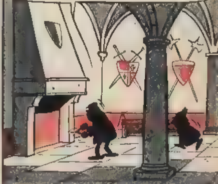

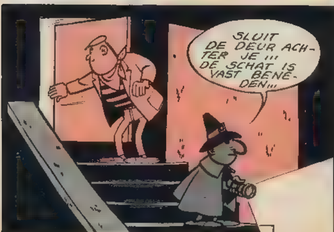

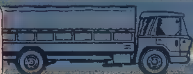

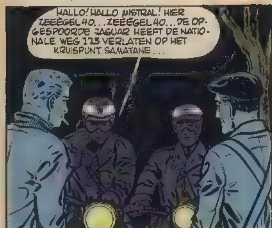
(Wordt voortgezet.)

EEN AVONTUUR VAN
MICHEL
VAILLANT

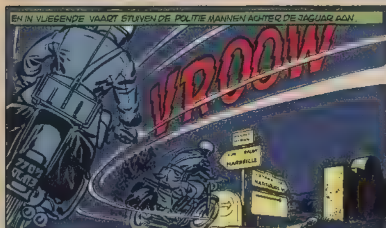
TOCHT DOO

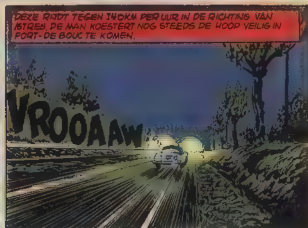
De chef van de wapensmokkelaars is gevlucht met een witte Jaguar. Men heeft

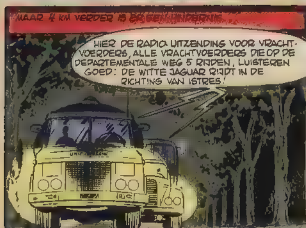

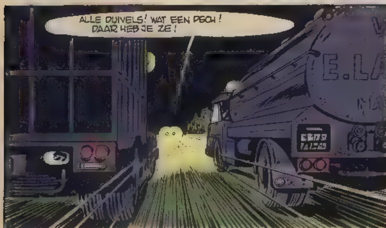

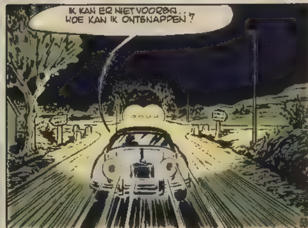

Je leeft mee met de avonturen van Michel Vaillant en daarom lees

R DE NACHT

e wagen echter opgemerkt en de politie heeft de achtervolging ingezet...

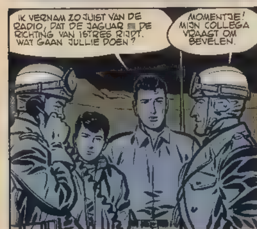

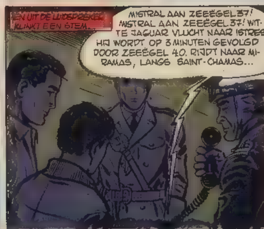

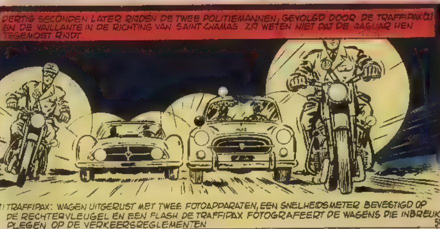

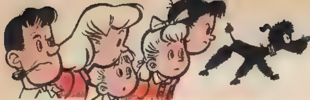

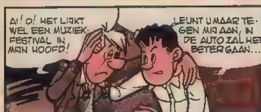
(Wordt voortgezet.)

je het prachtig album van Jean Graton : DE GROTE MATCH.

Mathias meent dat hij Max Luger voor zich heeft en begint een eerzaam

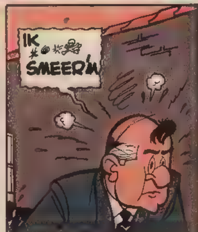

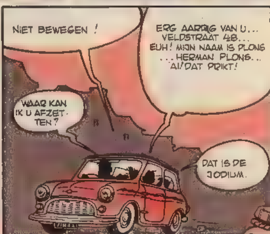

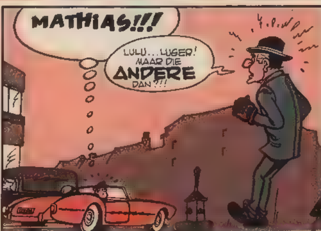

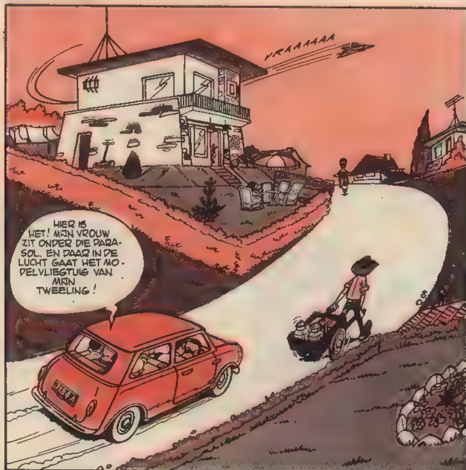
-jacht

EEN AVONTUUR VAN DE FAMILIE PIETERSEN

DOOR Anjo

...rger af te ranselen... Mijnheer Pietersen verschijnt op het toneel...

(Wordt voortgezet.)

MIDDELEEUWSE FEESTEN HERLEVEN IN ITALIE

ER zijn nog steden in de Lage Landen waarin men een stuk van de Middeleeuwen terugvindt en wij kunnen ons verheugen in het bezit van Gothische kerken, van wandtapijten en schilderijen die ons enig inzicht geven in de levensstijl, de kunst en de smaak van de mensen uit die tijd. We hebben reeds gekeken naar processies en stoeten die ons voor een uurtje of zo terugbrachten naar het verre verleden. Hebben we het echter reeds meegemaakt dat een ganse stad de klok eeuwen terugzet ? Dit gebeurt tweemaal per jaar in Siena, een prachtige stad in Italië die een bezoek overwaard is.

IN Siena zijn sommige tradities, die dagtekenen uit de XIIIe eeuw nog levendig. Ze behoren tot het dagelijkse leven. Bovendien hebben er tweemaal per jaar feestelijkheden plaats die in heel de stad een sfeer scheppen van eeuwen geleden. Het hoogtepunt van de feestelijkheden is een zeer bewogen paardenrace, voorafgegaan door een prachtige stoet met kostuums uit de XVe eeuw. Vooraleer echter over de feesten te praten, een woordje over de stad zelf.

Oorspronkelijk was zij een Etruskische nederzetting. In de VIe eeuw voor J. Chr. werd ze door de Galliërs veroverd en in 280 v. Chr. werd zij de Romeinse stad Saena Julia en kreeg, zoals Rome, een wolvin als wapen.

In 1135 was Siena een vrije stad, die haar onafhankelijkheid tegenover Florence wist te bewaren. Omstreeks 1300 kende de stad een ongehoorde bloei en rijkdom. In 1555 werd zij door Spaanse troepen veroverd en bij Toscane ingelijfd.

1

DE P

Siena speelde, net als Florence, een grote rol in het conflict tussen de Ghibellijnen en de Welfen (of Guelfen). De Ghibellijnen waren de aanhangers van de Duitse keizers (vooral van de Hohenstaufen), de Welfen steunden de macht van de Romeinse pausen. De strijd tussen de Welfen en de Ghibellijnen duurde van de XII[e] tot de XV[e] eeuw. Niet alleen twee prinsen of twee republieken stonden tegenover elkaar, maar vaak twee gemeenten van dezelfde staat en zelfs twee wijken van eenzelfde stad ! Nu weet je meteen dat men in die tijden nergens veilig was, voortdurend woedde er ergens een strijd. Milities, gevormd door de inwoners van de stad, waren er mee belast over de veiligheid en de vrede van hun stad te waken. Het ge-

1. - De vaandeldrager van de stad met de zwart-witte vlag van de stad Siena. Bewonder zijn prachtig kostuum !

2. - De embleemdrager van een Contrada. Het is een grote eer de embleemdrager van de wijk te zijn. Het zijn de meisjes die de mooiste jongelui van de wijk uitkiezen om page te zijn.

3. - De embleemdrager en de ruiters defileren over de renbaan. De afsluiting van de renbaan is zeer stevig en, zoals je merkt, gecapitonneerd !

4. - De fantino (de jockey) van een Contrada op wie alle hoop rust. Je ziet hem hier in volledige en schitterende wapenrusting.

Aan het stadhuis wapperen de vaandels met de emblemen van de zeventien Contrade van Siena lustig ■ de wind. Het is de dag van de Palio.

ALIO VAN SIENA

beurde ook wel dat deze milities onder elkaar streden.

Op het einde van de XIVe eeuw werd Siena de stad van de Italiaanse Renaissance zo rijk aan schilders, beeldhouwers, dichters en wetenschapsmensen. Wie Siena vandaag bezoekt, zal nog overal het spoor van de weelde en de grootheid uit die dagen vinden.

Het centrum van de stad ligt nog steeds achter gekanteelde vestingen en ■ met zijn smalle straten, die vaak onderbroken worden door trappen, alleen geschikt voor voetgangers. Het verkeer wordt over enkele bredere wegen geleid, maar men heeft er

3

zulk een doolhof van gemaakt dat zelfs de taaiste automobilist het opgeeft, zijn wagen buiten de stadsmuren laat staan en te voet verder gaat!

Het Palazzo Pubblico van Siena met zijn 165 m hoge Mangia-toren ■ wereldberoemd. Het ligt op het vermaard, schelpvormig plein, Il Campo genaamd. Op het Il Campo klopt het hart van Siena en hier is het dat, tweemaal per jaar, de Palio delle Contrade plaats heeft.

HET FEEST WORDT VOORBEREID

Sedert de Middeleeuwen ■ de stad Siena verdeeld in zeventien Contrade of wijken en de rivaliteit, die er tussen deze wijken, bestaat ■ nog haast zo groot als toen! Iedere wijk heeft haar grote jaarfeesten, haar museum en haar kapel. Iedere wijk bewaarde de naam en de emblemen van de oude militaire milities. Zo heeft men dan in Siena de wijk van de Egel, van de Arend, van de Toren, van de Huisjesslak, van de Draak, van de Eenhoorn, enz... Gelukkig laait de rivaliteit slechts tweemaal per jaar op. Voor het overige van het jaar smeult het vuur onder de asse.

Zodra het uur van de voorbereidselen voor de Palio aangebroken is, worden de

(Kom mee naar blz. 20)

2

4

DE UITBATING VAN

DE APPEL VAN NEWTON

TWEE keer per dag worden er in alle zeeën van onze planeet tonnen water verplaatst en de mens zon reeds op een middel om de energie van de getijden te gebruiken, alvorens hij wist om welke reden dit fenomeen ontstaat.

Op het einde van de XVIIe eeuw werd het mechanisme van de getijden theoretisch verklaard door de Engelse natuur-wiskundige, astronoom en filosoof Newton. Op basis van de wetten van Kepler, die de beweging van de planeten beschrijven, heeft hij de GRAVITATIE-WET opgesteld volgens welke DE KRACHT WAARMEE TWEE MASSA'S ELKAAR AANTREKKEN, EVENREDIG IS MET HET PRODUCT VAN HUN MASSA, EN OMGEKEERD EVENREDIG IS MET HET KWADRAAT VAN DE AFSTAND.

De appel komt los van de boom en valt op de grond omdat de enorme massa van de aarde hem aantrekt. De appel valt vlugger op de grond dan de pluim die wegzweeft uit het pluimenkleed van de zwaan en dit komt omdat de appel zwaarder weegt dan de pluim. Indien de appel door een piloot meegenomen wordt in de stratosfeer, dan zweeft hij door de cockpit van het vliegtuig, net zoals de piloot zelf indien er geen voorzorgsmaatregelen werden getroffen. Piloot en appel zijn te ver van de aarde verwijderd, ze zijn niet meer onderworpen aan de aantrekkingskracht van de aarde, m.a.w aan de zwaartekracht.

De aarde — d.w.z. ieder stuk grond, iedere rots, ieder mens en alle wateren — ondergaat de aantrekkingskracht op haar uitgeoefend door planeten en sterren. Deze aantrekkingskracht is slechts zichtbaar daar waar ze werkelijk iets verplaatst en ze kan slechts water verplaatsen, nooit rotsen die gemaakt zijn uit een samenhangende, vaste materie en die stevig in de aardbodem zijn geplant.

DE AANTREKKINGSKRACHT VAN DE MAAN

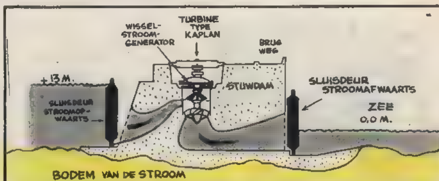
De maan speelt een grote rol in de aantrekkingskracht die op de aarde wordt uitgeoefend. Zij is kleiner dan de zon, maar ze staat veel dichter bij ons. De aantrekkingskracht van de ver verwijderde sterren bv. is niet meer of bijna niet meer waarneembaar.

Indien de aarde en de maan onbeweeglijk in de ruimte hingen en *indien* de zon niet bestond, dan zou het water van al de oceanen zodanig aangetrokken worden door de maan, dat het een bergketen met regelmatige bogen zou vormen. Het hoogste punt zou zich precies tegenover de maan bevinden.

Voegen we in dit schema de zon, maar dan een onbeweeglijke zon, dan zou de top van de waterberg zich in de richting van de zon bewegen en ergens tussen zon en maan staan. De top zou dichter bij de maan staan dan bij de zon, omdat de aantrekkingskracht van de maan op aarde sterker is dan die van de zon. Indien we nu alles in beweging brengen — zoals het in werkelijkheid is — de aarde draait rond de zon en de maan draait rond de aarde, dan zien we dat de top van de vloeibare berg zich tweemaal per dag ritmisch van de ene kant naar de andere kant beweegt en dit steeds onder de invloed van de gecombineerde aantrekkingskracht van twee massa's : de zon en de maan. De aantrekkingskracht van zon en maan voegen zich nu eens bij elkaar om elkaar dan weer af te stoten. Wanneer de twee krachten zich bij elkaar voegen, dan veroorzaken zij het springtij (bij nieuwe en bij volle maan). Wanneer zij elkaar afstoten of, zo je wil, de ene kracht het tegengewicht vormt van de andere, dan veroorzaken zij het doodtij. Het opkomend getij heet men *vloed*, door *stille zee* bedoelt men noch eb, noch vloed. Wanneer de vloed over zijn hoogste punt heen is en de zee zich terugtrekt, spreekt men van *ebbe*.

Een molen die werkt met de kracht van het zeewater en die men een « getij-molen » zou kunnen heten te Ploumanach (Frankrijk).

Schema van een van de turbu-wisselstroomgeneratoren van de krachtcentrale, die misschien zal gebouwd worden te Ronce.

WAT een watermolen is hoeft men je niet te vertellen want, alhoewel ze zeldzaam geworden zijn, heb je ze toch reeds gezien. De Grieken gebruikten ze reeds en in de eerste eeuw voor Christus zag men ze in Klein Azie. De Romeinen maakten er weinig of geen gebruik van, maar in de Middeleeuwen was de watermolen de meest typische bron van energie. Hij maalde het graan, dreef de zaag van de timmerman en de blaasbalg en de hamers van de smid aan. Het molenrad werd (en wordt) in beweging gebracht door het water van stroom of rivier. In Bretagne (Frankrijk) zijn er nog graanmolens die draaien dank zij de kracht van het zeewater. De moderne wetenschap is van plan de kracht van de zee in de toekomst te gebruiken om fabrieken op gang te brengen.

DE ZEE-ENERGIE

ALS DE VLOED OPKOMT

Plaatselijke factoren wijzigen het theoretisch mechanisme. De *wind* bv. speelt een grote rol. Onder de invloed van de wind, kan het water een meter (en zelfs meer) stijgen dan normaal het geval is. De uitgestrektheid van de zeeën speelt een rol evenals het bodemreliëf. Een in schijn eenvormige zee, bv. de Middellandse, kan verdeeld zijn in verscheidene bekkens en dus in verscheidene watermassa's van elkaar gescheiden zijn door onderzeese bergketens. De watermassa's in de diepte verplaatsen zich in dit geval veel minder makkelijk. De uiterlijke vorm van de kust is van zeer groot belang. In een baai b.v. die naar de kust toe langsom enger wordt en minder diep, dringt de vloed met geweld en met een grote snelheid binnen. In de Fundy baai in Canada stijgt het water normaal 15 meter, 13 meter in de monding van de Severn in Groot Brittannië, 12 meter in de baai van de Mont Saint-Michel in Frankrijk. In Oostende b.v. bedraagt het verschil tussen eb en vloed ongeveer 5 meter.

BLAUWE STEENKOOL

De kracht van bergstromen en watervallen, gebruikt om electriciteit te winnen, noemt men wel eens *witte steenkool*, de kracht van de getijden, heet men *blauwe steenkool*, blauw van de blauwe zee. Het principe om de kracht van het getij te gebruiken is eenvoudig : het verschil tussen het waterniveau, bij eb en vloed, laat toe achtereenvolgens een of een reeks bekkens te vullen en leeg te laten lopen met behulp van sluisdeuren. Men kan aldus watervallen verwekken die in staat zijn hydraulische turbines te doen draaien die, op hun beurt, generatoren aandrijven.

Er is een eenvoudig systeem waarbij het water van één bekken, de turbines slechts aandrijft wanneer het water wegspoelt en er is een dubbel systeem, waarbij de turbines zowel bij het binnenspoelen als bij het wegtrekken van het water worden in beweging gebracht.

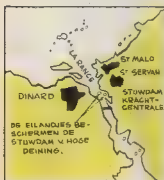
Nu is het ook mogelijk de turbines tussen twee evenwijdig lopende dijken te plaatsen en hen om de beurt het water van een der bekkens te doen ontvangen. Het water spoelt hetzij naar zee, hetzij naar een van de in waaiervorm geplaatste bekkens. Met de twee laatste systemen kan men met een zekere regelmaat energie verwekken, maar de bouwkosten zijn zeer hoog en aan de techniek worden hier zeer hoge eisen gesteld. De Fransen koesteren het plan aan de monding van de Rance (kleine stroom in Bretagne) energie te winnen uit de kracht van het getij. Zij zullen hier het eenvoudigste systeem (het systeem dat wij eerst hebben uitgelegd) toepassen.

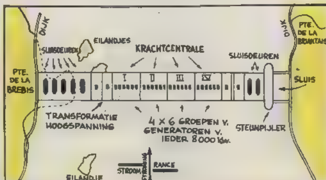
TUSSEN DINARD EN SAINT-MALO

Om de kracht van het getij te kunnen benutten, moet ten eerste de vloed krachtig zijn, ten tweede moet men over een natuurlijk bekken kunnen beschikken (baai of riviermond) die men kan afsluiten met een dam. Ten derde mogen de fabrieken of de steden, die men van drijfkracht wil voorzien, niet te ver verwijderd liggen. Deze drie voorwaarden zijn vervuld aan de monding van de Rance (tussen Dinard en Saint-Malo) : vloed 12 meter, oppervlakte van het natuurlijk bekken 22 km2 dat kan afgesloten worden met een stuwdam die 725 meter lang zal zijn.

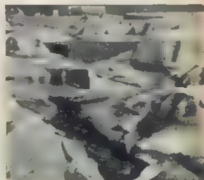
Men voorziet 26 wisselstroommachines van ieder 8.000 kw die in de stuwdam zullen gebouwd worden. Zeven sluisdeuren zullen zorgen voor de vulling van het natuurlijk bekken en een sluis zal de scheepvaart toelaten tussen Saint-Malo en Dinan. Het zal zeven jaar werk vergen om de plannen uit te voeren en de kosten zijn vreselijk hoog...

De ingenieurs wachten op de nodige kredieten om met de bouw te beginnen.

Links : De monding van de Rance. De plaats van de toekomstige stuwdam is aangeduid. Rechts : Plan van de stuwdam.

Experimentele maquette van de monding van de Rance met de toekomstige dam.

DE PALIO

Het vendelzwaaien maakte deel uit van alle Middeleeuwse feesten en in Siena heeft men deze traditie bewaard.

(Vervolg van blz. 17)

wijken van Siena herschapen in vestingen. De jongelui van een wijk slaan de handen in elkaar om te midden van de nacht herrie te schoppen in een andere wijk, om aldaar voetzoekers te laten ontploffen en affiches uit te hangen die de vijand moet belachelijk maken.

NIETS KAN DE PALIO BELETTEN !

Op 2 juli en op 16 augustus breekt dan de dag aan waarop de kleuren van de wijk moeten verdedigd worden. Heel Siena leeft nog slechts enkel en alleen voor dit doel. Dat was vroeger zo en is thans nog even waar. Een van onze lezers uit Siena, Francesco Mencaraglia, schreef ons : « Wat er ook gebeure, niets kan de Palio beletten ! Toen op Italiaans grondgebied de oorlog woedde tussen Fransen en Spanjaarden, werd de stad Siena belegerd. De soldaten van Siena en de Fransen hadden veel moeite om de aanvallen van de Spanjaarden af te weren. Op zekere dag was er geen enkele soldaat van Siena meer op de vestingen te zien tot grote verwondering van de Fransen. Waar waren ze gebleven ?... Ze waren op het Il Campo gaan kijken naar de Palio ; dat was veel belangrijker dan de oorlog ! »

Het feest van de Palio is een paardenrace, waarbij de paarden driemaal om het plein moeten rijden. De paarden zijn ongezadeld en alle trucs en alle listen zijn toegelaten. De jockeys krijgen een zweep in de hand en mogen daar zowel hun paard mee ranselen als hun rivaal van zijn paard tillen. Men mag zijn tegenstander op heimelijke en sluwe wijze tegen de rand van de piste aandrukken, zodat hij geen voet meer verzetten kan. Dat is allemaal toegelaten en bovendien is er ook dit nog : in het reglement staat er duidelijk : « Het paard wint de wedstrijd, niet de man ! » Wanneer een van de ruiters ongeluk heeft en met zijn neus in het zand terecht komt, heeft dat helemaal geen belang. Zelfs niet wanneer hij naar een ziekenhuis moet gevoerd worden ! Belang heeft dat zijn paard aan de aankomst verschijnt !

De trucjes en de listen om te overwinnen beginnen echter niet de dag zelf. Reeds voor de wedren tracht men de vijandelijke jockeys er toe te overhalen niet te snel te rijden. Het gebeurt dat de jockeys zich laten omkopen... En dan is er de doping ! In alle andere paardenraces is het verboden de dieren opwekkende middelen en wat weet ik meer te geven, maar in de Palio is dat echter schering en inslag ! Tijdens de dagen die de wedren voorafgaan, worden de paarden zeer goed verzorgd en zorgvuldig bewaakt, want men weet nooit wat de vijand in het schild voert, vooral 's nachts moet men een stevige en betrouwbare schildwacht aan de deur van de stal zetten ! Ondanks dit alles, smeken de ruiters vroom de zegen af van de hemel om de overwinning te behalen en laten zij ook hun paarden zegenen.

Terwijl tien wijken op de zeventien — het lot beslist hier — zeer zorgvuldig en in het grootste geheim alle voorbereidselen treffen om de overwinning te behalen, wordt het grote stadsplein veranderd in een amfitheater. Op een cirkelvormige piste van 320 meter wordt er een dikke laag klei gelegd, om te verhinderen dat de paarden zouden slippen. Iedere dag, gedurende de drie dagen die de Palio voorafgaan, oefenen de ruiters hun paarden op deze smalle en gevaarlijke renbaan.

DE GROTE DAG

Iedere activiteit wordt stopgezet en alle inwoners van Siena denken nog slechts aan de Palio en aan de kleuren van hun Contrada. De Palio, d.w.z. het zijden, rijk versierd vaandel dat aan de overwinnaar geschonken wordt, wordt zeer plechtig naar de grote kathedraal van Siena gebracht om er gezegend te worden door de aartsbisschop. Al de klokken van de stad luiden. Een groep jongelui, gekleed in kostuums uit de XVe eeuw, zetten aan de voet van het Onze Lieve Vrouw beeld een kaars die twee meter hoog is. Zij zal branden tot op 16 augustus van het volgend jaar en symboliseert de continuïteit van de traditie.

Niemand wil iets missen van de grote wedren, en drie of vier uren eer ze plaats heeft, staat jong en oud reeds te drummen. De toeschouwers blijven ongevoelig voor de zengende zonnestralen en trachten een goed plaatsje te bemachtigen om hun favoriet aan te moedigen. De balkons

6. - Maak plaats voor de alfieri of vendelzwaaiers ! De plaatsen op de balkons worden maanden te voren gereserveerd en kosten tussen 5.000 en 10.000 lire.

7. - De embleemdragers met de vaandels van de winnende Contrada. Daarachter de kapitein in volledige wapenrusting, de degen in de hand. Dan komt de Palio in zijde.

8. - Het Palazzo Pubblico van Siena. Sedert zeshonderd jaar zetelen hier de burgemeester en zijn schepenen die waken over de belangen van de stad. Dit stadhuis bezit mooie schilderijen en fresco's geschilderd door de beste Italiaanse meesters uit de Renaissance.

9. - Vince il Nicchio ! (Zege aan de Schelp). De pages en de embleemdragers lopen tot buiten de Middeleeuwse stadswallen om het heuglijk nieuws te verkondigen.

6

7

VAN SIENA

van het stadsplein zijn prachtig versierd met wimpels en vlaggen, en eindelijk is het dan zo ver. Een grote voetzoeker ontploft en dit betekent het begin van het feest. Een grote zwerm duiven, gewend het stadje rustig te zien, vliegt verschrikt op. De carabinieri te paard, in paradeuniform en een steek met rode pluim op het hoofd, doen een ereronde op het plein en zij worden door de menigte hartelijk toegejuicht.

Na de carabinieri volgt dan de stoet die gedurende een uur zal defileren : allereerst de vaandeldrager van het schepencollege. Hoog laat hij de kleuren van Siena, zwart en wit, wapperen. Dan volgen de pages en de muzikanten in fluwelen wambuis en zijden kousen. Zij marcheren op de tonen van zilveren trompetten. Dan volgen de dragers van al de oude emblemen van de stad, de pages met een degen, schild of knots, de kapitein op een prachtig opgetuigd paard, dat aan de toom geleid wordt door een voetknecht. Verder boogschutters van kop tot teen in de prachtigste harnassen gestoken. Honderden figuranten die de zeventien Contrade van Siena vertegenwoordigen defileren voorbij. Ze zijn allemaal getooid in de mooiste gewaden, fluweel en zijde schitteren, de zon glanst op de wapenrustingen, de wimpels wapperen in de wind. Men kan werkelijk genieten van de fantasie en de kleurenpracht. Eindelijk dan de jockeys, die door iedere Contrada werden uitgekozen om haar kleuren te verdedigen. Maar neen, nog volgt de wedren niet...

DE VENDELZWAAIERS

Daar komen de « alfieri » en hun trommeljongen. Zij zijn de eigenlijke vedettes van de stoet. Op het geroffel van de trommel zwaaien zij met hun zijden wimpels, eerst over het hoofd dan over de schouder en rond het lichaam. Zij zwaaien het vaandel tussen de benen, vangen het weer op achter de rug. De bewegingen worden langsom sneller en ten slotte worden de vaandels hoog in de lucht gegooid. Met een grote virtuositeit spelen de alfieri met hun vaandel en wij hebben onmiddellijk de vergelijking gemaakt met de vendelzwaaiers uit Torhout — heb je de vorige week het artikel over de kunstgroep Thor gelezen ? — Om alfiero te worden moet je snelle reflexen, een scherpe blik, een stevige pols en kloek gespierde armen hebben. De jongens van Siena beginnen reeds te oefenen als ze nog maar drie duimen hoog zijn. Natuurlijk eerst met kleine wimpels !

Wanneer alle Contrade gedefileerd hebben, dan komen de enbleemdragers die het gerecht vertegenwoordigen, de corporaties en de gilden, en ten slotte een grote praalwagen, getrokken door vier ossen en daarop het prachtig vaandel dat als trofee zal geschonken worden aan de overwinnaar van de paardenwedren. De praalwagen wordt begeleid door een compagnie hellebaardiers.

DE WEDREN

De figuranten hebben plaats genomen in de tribunes. Een grote stilte daalt eensklaps over de menigte. Een tweede voetzoeker ontploft en dit is het sein voor de intrede van de jockeys. Zij hebben hun feestgewaad afgelegd en dragen nu

(Kom mee naar blz. 24)

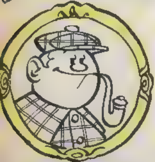

SP EL EN

NEPO WORDT DETECTIVE

Dag, vrienden ! Je hebt het reeds gemerkt, ik maak geen spelfouten meer. Toen de chef mijn eerste proza gedrukt zag, heeft hij bijna een hartcrisis gekregen van woede... En sedertdien tracht ik geen fouten meer te maken alhoewel mijn personaliteit daaronder lijdt.

Hou je van detectiveverhalen ? Ik ben er dol op. Deze week zullen we zelf detectiefje spelen en jacht maken op outlaws !

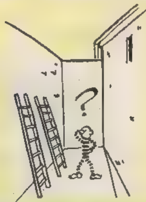
1 ROBOT-FOTO
10 PUNTEN

Weet je wat een robot-foto is ? De tekenaars in dienst van de politie trachten het gelaat en de gestalte te tekenen van de bandieten die gezocht worden, naar de gegevens hen verstrekt door getuigen. Ik heb ook een robot-foto gemaakt. Ik tekende ze met de gelaatstrekken ontleend aan drie komische helden van ons blad. Geef aan iedere held wat hem toebehoort.

2 DE GEVANGENE ONTSNAPT
5 PUNTEN

Bill Bock, een beruchte gangster, werd gestraft tot 148 jaar (en half) gevangenisstraf. Hij was daarmee niet in zijn nopjes en maakte een plannetje om te ontvluchten. Tegen alle verwachtingen in ontsnapte hij uit zijn cel en stond voor de omheiningsmuur van de gevangenis. Daar stonden twee ladders, maar ze waren te kort. Een touw had Bill niet en toch kwam hij over de gevangenismuur heen. Hoe deed hij dat ?

3 DE VINGERAFDRUKKEN
10 PUNTEN

Een reeks van acht vingerafdrukken. Bekijk ze zeer aandachtig. Ze schijnen verschillend, nochtans zijn er twee helemaal dezelfde. Welke ?

4 DE WONDERBARE VISVANGST
5 PUNTEN

Karpel, een hengelaar, vond een koffertje met bankbiljetten voor de waarde van een miljoen. Die bankbiljetten waren kletsnat en de kleuren waren verbleekt door het water. Karpel vertelde aan de politieinspekteur :

— Ik zat aan de oever van de Maas te hengelen. Ik zag een koffertje drijven op het water en ik greep het. Het is de zuivere waarheid, inspekteur !

— Neen, je hebt gelogen ! Ik weet niet waarom, maar je hebt gelogen. Het is niet op die manier dat je in het bezit bent gekomen van die bankbiljetten !

Welk leugentje heeft Karpel verteld ?

OPLOSSINGEN

1. Het haar, het voorhoofd en de wenkbrauwen zijn van Ton; de ogen en de bril van tante Zenobie; de neus, de snor en de kin van kolonel Clifton.

2. Aldus kwam Bill over de muur heen :

3. Vingerafdrukken 2 en 8 zijn dezelfde.

4. De bankbiljetjes waren kletsnat en verbleekt door het water. Het koffertje had dus lang in het water gelegen en kon bijgevolg niet op het water drijven !

HOEVEEL PUNTEN HEB JE ?

Van 26 tot 30 punten : Je bent een echte Sherlock !

Van 21 tot 25 punten : Je bent een goed speurder !

Minder dan 15 punten : Je bent nog maar een beginneling !

VERMAAK

DOOR A. DUCHATEAU EN E. AIDANS

EEN TEST : WAT ZOU JE DOEN ?

Dit is geen spelletje, het is een test. Op het einde van deze story kan jij alleen het antwoord geven. Ondervraag jezelf en ondervraag ook je vrienden. Luister nu goed :

Een zeer handig man — werkelijk een leerling van Houdini, de beroemde goochelaar — doet je het volgende voorstel :

— Je ketent me aan de muur van die cel. De deur van het vertrek is gesloten. Ik wed met je voor heel je fortuin dat die deur binnen de vijf minuten zal opengaan, welk ook het middel is dat daartoe wordt aangewend.

Je aanvaardt dit voorstel. Je bindt de man aan de muur vast, je sluit de deur en je wacht aan de andere kant van de deur. Drie minuten verlopen. Dan hoor je de man hijgen en kreunen :

— Vlug ! Vlug ! Maak me los ! Ik stik... De ketting is te strak gespannen. Ik ga sterven !

Wat doe je nu ? Vergeet niet dat de man dit doodsgevaar misschien slechts simuleert. Ingeval je de deur opendoet en hem bevrijdt, verspeel je je fortuin, vermits je tegenstander heeft gezegd : de deur zal binnen de vijf minuten opengaan, welk ook het middel is dat daartoe wordt aangewend.

Wat doe je nu ? Doe je de deur open of niet ? Wees eerlijk met jezelf, doe een klein gewetensonderzoek !

WIJ KNUTSELEN

DE TANK RIJDT OP EIGEN KRACHT...

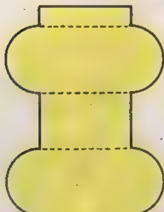

FIG. 1

Met eenvoudige middelen kan je deze tank maken. In stevig tekenpapier of in dun karton knip je de tekening 1 uit. Je plooit op de stippellijnen en dan sla je de stroken A en B om, zoals wordt voorgesteld op tekening 2. Het resultaat is een kleine ovalen doos. In die doos leg je een loden knikker. Dan sla je deksel C toe en je kleeft het tegen de buitenrand van strook D. Nu heb je een tank in miniatuur (tekening 3). Wanneer je deze tank op een licht hellend vlak plaatst, dan rijdt de tank uit eigen beweging, dank zij het tegengewicht gevormd door de knikker.

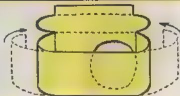

FIG. 2

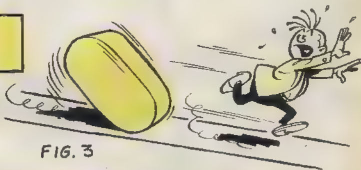

FIG. 3

HET HOEKJE VAN DE FOTOGRAAF

Is dit geen origineel kiekje ? Het werd genomen door Johan Goemare, dertien jaar, uit Ieper. De folkloristische figuur heet Pietje Pek en maakt deel uit van het folkloristisch Kattenfeest, dat ieder jaar in Ieper wordt gehouden. Bravo, Johan !

(Fotografen, stuur ons jullie beste foto ! De werkelijk originele kiekjes verschijnen op deze pagina.)

DE PALIO VAN SIENA

(Vervolg van blz. 21.)

een eenvoudig gestreepte buis, waarop de emblemen van hun respectieve Contrada is geborduurd. Over de vertrekstreep is er een rood fluwelen koord gespannen. Daarachter staan de paarden te trappelvoeten van ongeduld. Iedereen houdt zijn adem in en daar wordt het startsein gegeven. Een oorverdovend gejuich barst los. Op de cirkelvormige piste wordt thans een strijd zonder genade uitgevochten. Iedere jockey wil winnen « hoe dan ook ». Zij drukken de knieën stevig in de flank van hun paard. Wij hebben het reeds gezegd, zij rijden zonder zadel. Soms moet een ridder in het zand bijten. De kroniek van de Palio is rijk aan verhalen over dappere ruiters die, alhoewel zwaar gewond in een valpartij, toch weer op de rug van hun paard sprongen en er in slaagden de overwinning te behalen. Drie ronden zijn zeer vlug afgelegd, maar voor al de toeschouwers duren die minuten een eeuwigheid. Tijdens de laatste ronde zijn ridder en paard bedekt met zweet en stof. De ruiters ranselen hun paarden ongenadig en de menigte schreeuwt opgewonden. Il Nicchio (de Schelp) slaagt er in Aquila (de Arend) in de laatste bocht tegen de rand van de piste te drukken en het is met een kleine voorsprong dat hij over de eindstreep komt en wint! Een laatste voetzoeker ontploft met veel lawaai.

★

Het feest is ten einde. De vrienden, de aanhangers en heel de wijk van de overwinnaar schreeuwen en juichen dat horen en zien er bij vergaan. De jockey wordt in triomf rondgedragen, het paard wordt gestreeld. Diezelfde avond heerst er een doodse stilte in de wijken van de overwonnenen, maar in de Contrada van Nicchio schitteren duizend lampions en heel de nacht door wordt er gefeest, gegeten en gedronken. De vaandels wapperen, de trommels roffelen en met de Palio als grote trofee worden er stoeten georganiseerd bij het licht van de brandende fakkels. Wanneer de laatste vreugdekreet is uitgestorven en de laatste beker wijn gedronken, keert iedereen naar zijn dagelijkse bezigheden terug en wacht met ongeduld op de volgende Palio.

« Vooruit, vooruit, er is plaats! » De overwonnen « Contrade » worden uitgelachen en belachelijk gemaakt, dat behoort tot de traditie van de Palio. Op bovenstaande oude prent was het de « Contrada van de Egel » die zegevierde.

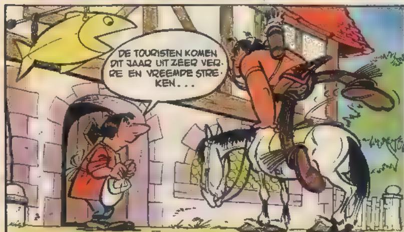
Voor de kerk geven de « alfieri » een prachtig staaltje van hun kunde. Het is in deze kathedraal dat paarden en ruiters stoetsgewijze binnen gaan om er gezegend te worden door de aartsbisschop van Siena.

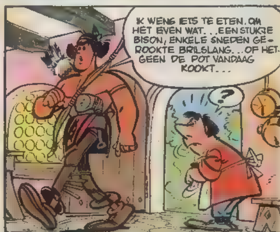

DE NIEUWE AVONTUREN VAN

HOEMPA-PA: "GEHEIME OPDRACHT"

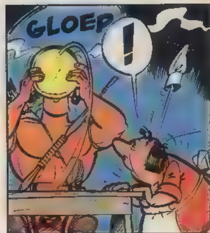
Hubert is er alleen op uitgetrokken om de boodschap van de koning te zoeken. Hoempa-Pa zoekt zijn vriend Dubbele Scalp...

(Wordt voortgezet.)

Een voorbeeld van trouw, plichtsbetrachting en scherpzinnigheid : de gids van een blinde.

DE HOND ALS GIDS EN TROUWE VRIEND

SITA is een hond van onbestemd ras, met een grauwe huid en een klein weerspannig staartje; echt een hond, die niet opvalt door uiterlijk schoon. Maar toch is hij uniek in zijn soort en de trotse vertegenwoordiger van de elite der dieren. Sita beweegt zich door de wereld met een rust en een intelligentie, welke een mens hem zou benijden. Waarom verloochent deze hond zijn speelse aard, haalt hij de neus op voor plagerige keffers en angstige katten, loopt hij met een stalen gezicht een slagerswinkel voorbij en staat hij onbeweeglijk bij een druk verkeerspunt ? Omdat op zijn schouders een verantwoordelijke taak rust. Sita begeleidt een blinde. De hulpeloze mens, voor wie het leven in duisternis is gehuld, steunt op zijn hond als op een trouwe vriend. Samen gaan zij de straat op, trams en treinen in, en samen weer naar huis. Twee wezens, die altijd bij elkaar zijn, die niet anders zouden willen, 'n mens en 'n dier.

VIJF EN TWINTIG JAAR GELEDEN

Ongeveer vijfhonderd blinden in Nederland zijn in het rijke bezit van een geleidehond als Sita. Met meer zelfvertrouwen nemen zij deel aan het normale leven, het geraas der samenleving, dat hun slechts door waarneming van de gehoor- en tastorganen bekend is. Hun linkerhand omklemt de beugel, waaraan de hond, de scherpzinnige en waakzame gids, vastzit. De blinde praat voortdurend met hem, als met een mens. Er komt natuurlijk geen antwoord, maar het lijkt wel, alsof het dier precies aanvoelt, wat men van hem verwacht. Als de baas moe is, vermindert de hond het tempo, dreigt er een regenbui, dan zoekt hij de snelste weg. Dit wonderlijke kontakt tussen de invalide en de gezonde, die elkaar niet kunnen verstaan, maar wel begrijpen, wekt de bewondering van iedere buitenstaander.

Het Nederlands geleidehondenfonds schept er een enorme voldoening in elk jaar ongeveer zestig honden te kunnen verstrekken aan mensen, die het gebruik van hun ogen missen. Deze maand is het een kwart eeuw geleden, dat in Amsterdam de school werd opgericht, die de opleiding, de training der dieren voor haar rekening nam. Dit initiatief ontstond in navolging van het buitenland. Een Amerikaanse dame kwam omstreeks 1925 op het geniale idee honden af te richten voor een grootse taak : de hulpverlening aan een mens. De dame bracht haar plannen ten uitvoer in Zwitserland, waar zij spoedig haar eerste « afnemer » kreeg, een Amerikaan, Morris Frank. De blinde heer Frank was zo verrukt over de plichtsbetrachting en de onmisbaarheid van zijn geleidehond, dat hij er in heel Amerika propaganda voor maakte. Engeland en Duitsland aarzelden niet de ontdekking over te nemen.

Nederland deed in 1935 enkele aarzelende stappen op het goede pad. Onder leiding van de heer Ph. van de Most, die in Zwitserland de opleiding had bestudeerd, kwam de Amsterdamse school schuchter op gang. Het begon in een schamele boerderij met enkele bouwvallige hokjes voor de dieren, logeerkamertjes voor de blinden en tien honden. Maar al spoedig bleek de instelling een succes. Men bouwde een betere accomodatie en wierf instructeurs aan, die de liefde voor het dier in de botten zat. Thans, na vijf en twintig jaren van hard en geduldig werken, is de school uitgegroeid tot een modern complex met vijf en veertig kennels,

Op de opleidingsschool voor geleidehonden vindt men een oefenterrein, waar de blinde en zijn hond elkaar voor het eerst ontmoeten.

zeven instructeurs en een oefenterrein, waar de blinde, eer hij een hond in zijn bezit krijgt, met een aantal verkeersproblemen vertrouwd wordt gemaakt.

Niet iedereen is geschikt om met een geleidehond te lopen. Wanneer een aanvraag op de school binnenkomt, wordt de persoon in kwestie aan een uitvoerige test onderworpen. Daardoor voorkomt men een mislukking in de praktijk, die voor beide — de mens en de hond — funest zou kunnen zijn. De eisen, waaraan de blinde moet beantwoorden, zijn eenvoudig samen te vatten : lichamelijke en geestelijke geschiktheid. Iemand, die bijvoorbeeld geen liefde voor het dier kan opbrengen — en die zijn er genoeg — kan met een geleidehond nooit een goede combinatie vormen. Een andere, erg nerveus aangelegde blinde zou evenmin met een hond geholpen zijn. Zo wordt nauwkeurig nagegaan of de mens geschikt is voor het partnerschap. En dan het dier. Daarvan is de selectie al even streng. De hond, die voor dit specialistenvak in aanmerking komt, dient op de eerste plaats niet ouder te zijn dan één tot anderhalf jaar. Zijn ras doet niets ter zake, hoewel in het algemeen de herder favoriet blijkt. Belangrijk is wel, dat de kandidaat lief voor kinderen is en weinig agressieve neigingen heeft. Minachting voor vechtpartijen, voor vuilnisemmers, hekken en al de dingen, die het leven voor een hond zo interessant maken, strekt hem tot aanbeveling. Als hij dan ook nog goed op kan schieten met al zijn soortgenoten, intelligenter is dan hen, zich niet opwindt over het verkeer en er geen angst voor toont, kan hij een uitstekende geleidehond worden.

Het heeft lange tijd veel hoofdbrekens gekost geschikte exemplaren te vinden. Het Nederlands Geleidehondenfonds kent geen colporteurs, alles hing en hangt nog steeds af van zijn duizenden leden, die tegen een prijs van maximaal vijf en twintig gulden hun hond beschikbaar kunnen stellen. Het fonds wordt niet gesubsidieerd. Wel betaalt de Staat de volledige kosten van geleidehonden voor oorlogsblinden, terwijl de gemeenten bijspringen, wanneer iemand door omstandigheden geen geleidehond kan betalen. De kosten zijn niet mis. Want de aanstaande bezitter van de één half jaar lang getrainde hond, komt altijd een week of twee « acclimatiseren » op de school, ter kennismaking met het dier, dat hem jarenlang in het juiste spoor zal moeten houden.

EEN ZAAK VAN LIEFDE EN GEDULD

Het africhten is een zaak van onuitputtelijk geduld. Een der instructeurs probeerde het ons uit te leggen. « Wanneer je een paar dagen kwaad tegen ze bent, zijn ze totaal van streek en is er geen land meer met ze te bezeilen ». Hij aait Windsor, een bastaard, die het niet kan laten Herta, lui en tevreden slapend in de warme zon, tot de werkelijkheid terug te brengen. « Dat gespeel moet hij nog afleren, niet Windsor ? », zegt de instructeur. « Dat mag hij later toch ook niet meer, hij moet volledig doordrongen worden van zijn betekenis als gids, helper en toeverlaat van de blinde. Of dat niet te veel gevraagd is ? Ach, de praktijk wijst uit, dat het kan en is er eigenlijk iets mooiers denkbaar dan een dergelijke onbaatzuchtige vriendschap van het dier ? ».

Als de blinde een hond krijgt toegewezen, breekt een belangrijk moment aan : de kennismaking. Die vindt plaats op het oefenterrein, waar obstakels staan opgesteld en de man of de vrouw kan wennen aan het lopen met het dier aan de riem. Daar wordt dan meestal de basis gelegd voor een langdurige, goede verstandhouding. Geen enkele hond kan men dwingen tot aanhankelijkheid, maar de mens, die zich vriendschappelijk gedraagt, wint weldra zijn sympathie. Wij hoorden op het terrein een blinde op de volgende manier met zijn hond praten : « Zo, jongen, daar zijn we dan. Brave Caesar, ik zal goed voor je zorgen. Je zult eens zien, wat een fijne wandelingen we gaan maken. O, moeten we hier naar rechts ? Prachtig, ik ga met je mee. Wat wil je ? Moet ik je soms strelen ? Wel, dat doe ik graag, je bent een brave hond. Wat zullen ze thuis wel van je zeggen ? ». De vriendschap groeit zo vanzelf.

Zodra de blinde zich thuis voelt op het oefenterrein en alle hindernissen, zoals bruggen, trappen en ongelijke trottoirs kan omzeilen, gaat hij de — rustige — openbare weg op. Dan wordt het moeilijker. Hekken, terrassen, uitstallingen, kelderingangen, op het trottoir geplaatste rijwielen, voetgangers, kinderwagens en autopeds : het zijn gewone dingen, die ons nauwelijks opvallen, maar die voor een blinde even zovele hindernissen vormen. Door steeds van richting te veranderen en voortdurend attent te zijn, kan de hond zijn « beschermeling » naar de plaats van bestemming brengen. Hij heeft daarbij echter ook leiding nodig; de regeling van het tempo, op het juiste moment een aanmoediging; een verstandige blinde zal dat niet vergeten.

Het is gebleken, dat een man of vrouw, die een geleidehond bezit, een ander mens wordt. Zij raken hun gevoel van minderwaardigheid kwijt en realiseren zich, dat zij min of meer onafhankelijk zijn. Het publiek behoeft hen niet meer op overdreven gevoelige wijze te helpen. Dat is de verdienste van de hond, Sita, Herta of Bruno... BEN DE GRAAF.

De blinde vrouw en haar hond steken tegelijk over met de andere voetgangers.

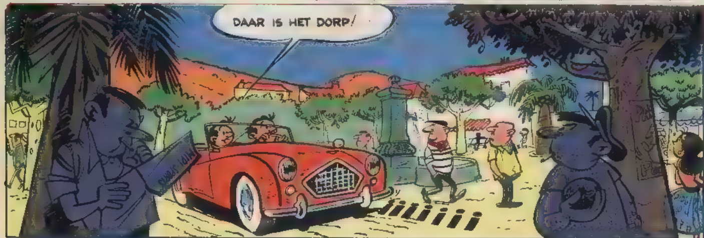

Herta, de geleidehond, wacht geduldig op zijn meester.

SPAGHETTI

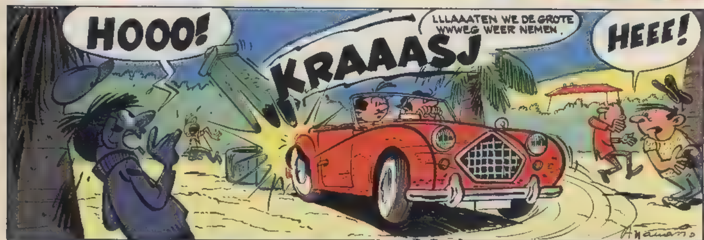
Prosjoetto en Spaghetti achtervolgen een vrachtwagen van Tevoet-transport. In deze

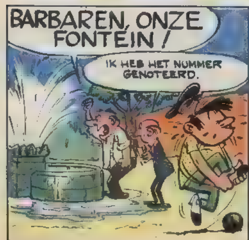

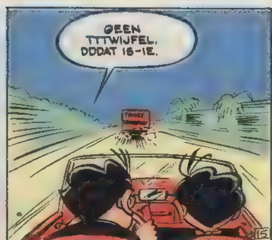

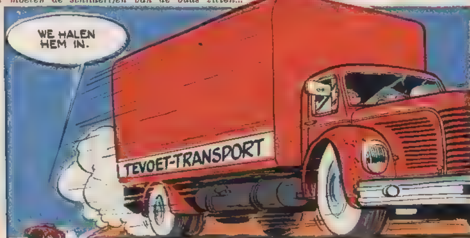

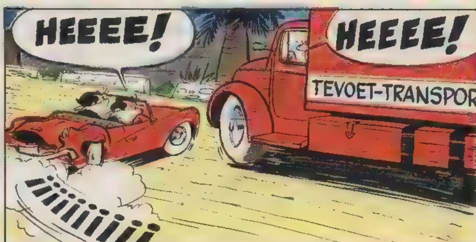
Zoekt een Baantje

waqen moeten de schilderijen van de baas zitten...

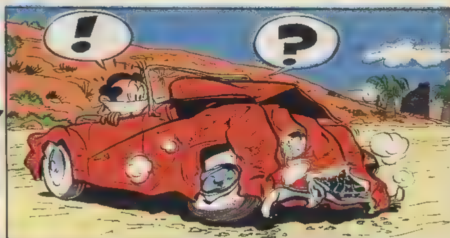

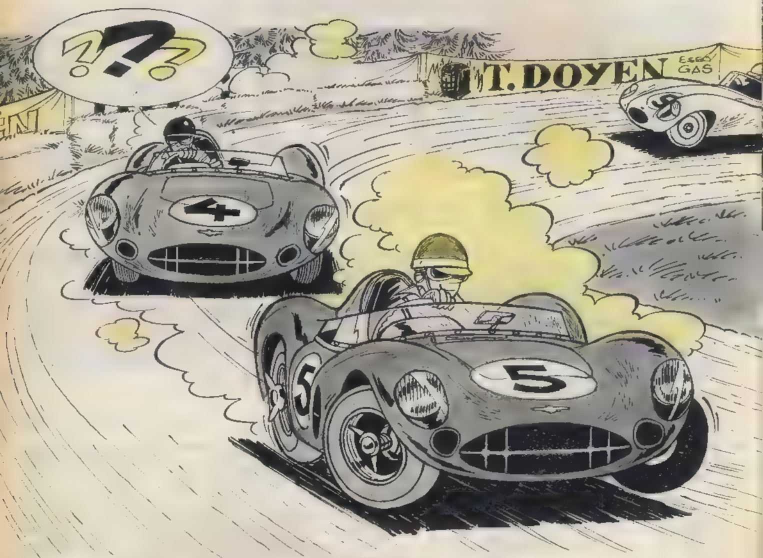

(Wordt voortgezet.)

Speciaal voor de kandidaat-kampioen

HEEL-AND-TOE

WE hoeven je wel niet te vertellen dat onze titel Engels is! Heel-and-toe wil zeggen hiel en teen. Dat lijkt wel erg gek, maar wacht even tot je de uitleg er van hebt gelezen.

Door te remmen met je tenen en gas te geven met je hiel, kan je feilloos remmen en tegelijkertijd van versnelling verwisselen. Dit alles kan zo glad en gesmeerd lopen, dat de passagier die naast je zit die maneuvers enkel hoort aan het geronk van de motor! Door het gebruik van hiel en teen goed te leren, krijg je de techniek van de echte racer onder de knie en bespaar je de transmissie-organen van je wagen onnodige vermoeidheid.

Op de tekening zie je twee racers. Ze hebben dezelfde racewagen die uitgerust is met een versnellingsbak van vijf versnellingen. Ze zijn aan het einde van een recht stuk weg en moeten nu een haarspeldbocht nemen in eerste versnelling. Ze moeten achtereenvolgens van de vijfde naar de vierde versnelling overschakelen, van de vierde naar de derde, enz., tot in de eerste. Telkens moeten zij de snelheid voldoende vertragen om het regime van hun motor niet te overschrijden. Zij gebruiken de snelste en de vlugste methode om dit de bereiken, d.w.z. de dubbele ontkoppeling (1). De twee racers in kwestie zullen heel wat gymnastiek moeten doen op drie pedalen om het gewenste resultaat te verkrijgen.

Een van de twee racers begint een ruime poos na zijn concurrent te remmen alhoewel, zoals we reeds hebben gezegd, de twee wagens identiek dezelfde zijn. Men hoort duidelijk het overschakelen van de ene versnelling in de andere. Hoe doet hij dat? De remlichtjes branden gedurende gans het maneuver.

Het is eenvoudig als je het weet hoe het moet. De racer remt met de punt van de schoen en wanneer de dubbele ontkoppeling noodzakelijk is, dan geeft hij gas met de hiel. Zijn rivaal die veel minder ervaring heeft, moet telkens de rem loslaten. Dit betekent dat hij hortend en schokkend maneuvreert. Hij moet zijn maneuver veel vroeger beginnen om veilig de bocht in te gaan.

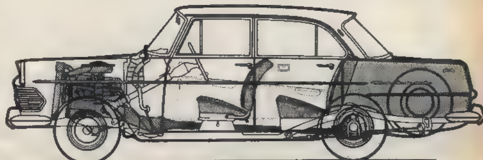
De gymnastiek van hiel en teen op de drie pedalen is zeer nuttig. Het is een tamelijk moeilijke techniek, maar wanneer men ze eens onder de knie heeft, kan men de dubbele ontkoppeling niet anders meer maken.

---

(1) De dubbele ontkoppeling.
Tussen iedere versnelling schakelt men naar het dood punt voor een fractie van een seconde om, met een haarjuist gemeten druk op het gaspedaal, de motor en de versnellingsbak in het regime te brengen dat correspondeert met de snelheid van de wagen in een lagere versnelling.

ZIEHIER DE NIEUWE
OPEL REKORD

WANNEER men de nieuwe Opel Rekord voor het eerst te zien krijgt schijnt hij groter dan zijn voorganger : een echte kleine Kapitän. Bij nader toezien is dat maar een optische indruk verwekt door de slankere silhouet, het vlakker dak en de duikende motorkap, want bij het nakijken van de cijfers blijkt hij maar één centimeter lager, acht centimeter langer en twaalf millimeter breder te zijn.

Deze « Roentgen »-foto van de wagen geeft een goed beeld van de harmonieuse proporties van alle belangrijke onderdelen.

MEER COMFORT

DE kleine Opel heeft een clienteel die vooral belang hecht aan het model en het comfort. De lijn van het nieuwe model valt goed mee, en het comfort werd ook verbeterd : bij het instappen wordt men niet meer gehinderd door de uitstekende hoeken van de voorruit. De deuren gaan verder open en de draaiknoppen van de ventilatieruitjes zijn makkelijker te bedienen. Het rijden werd nog aangenamer gemaakt door het verstelbaar maken van de voorste bank met een regelschroef. De passagiers die achteraan plaats nemen krijgen in het nieuwe model meer ruimte voor hun hoofd. De bagage kan voortaan makkelijker ingeladen worden, dank zij de bredere opening van de kofferruimte die automatisch verlicht wordt bij het openen.

Het nieuwe model beantwoordt nog beter dan het vorige aan de wens van een groot gedeelte van de automobielliefhebbers : een « kleine-grote » wagen te bezitten !

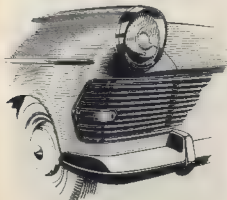
TECHNISCHE VERBETERINGEN

hebben het comfort ook verhoogd, o.m. de vering. Bij het plaats nemen achter het stuur geeft men er zich rekenschap van dat de ruitoppervlakte aanzienlijk werd vergroot. Vooraan heeft men een beter zicht naar boven gekregen. Het gezichtsveld, dat door de beter geplaatste achteruitkijkspiegel wordt bestreken, is ook groter geworden dank zij de 8 cm. verhoogde achterruit. De motor is op enkele kleine detailwijzigingen na onveranderd gebleven. Doet men de motorkap open dan valt het de Rekord-kenner op dat de batterij beter geplaatst is, en dat het vloeistofreservoir van de remmen nu doorschijnend is, zodat men een betere controle heeft over de inhoud. Het tanken verloopt ook vlugger, dank zij het ontluchtingssysteem dat men aan de brandstoftank heeft toegevoegd.

MEER VEILIGHEID

DE constructeurs hebben ook hun aandacht gewijd aan de veiligheid. De deurkrukken bieden meer zekerheid. Om de gevolgen van een botsing te verminderen, werd het instrumentenbord voorzien van een extra capitonnage en de naad van het stuurwiel verbeterd. Men verzekerde ons ook dat de wegligging er op vooruit gegaan is door het verbreden van de spoorbreedte van de wielen, het vergroten van de velgmaat van de banden (betere zijwaartse stabiliteit) en gevoelige correcties aan het veringsysteem. Van proefrijden was er nog geen spraak, want men beschikte te Antwerpen bij de presentatie maar over drie wagens, die op dezelfde dag aan de Belgische-Luxemburgse pers werden gepresenteerd als aan de Duitse pers te Rüsselsheim bij Frankfurt. We hopen na een proefrit van een duizendtal kilometer de gunstige indruk te kunnen bevestigen die de nieuwe « Opel Rekord » op ons gemaakt heeft.

JOHAN DE BRABANDER.

Nieuwe schijnwerper met radiator.

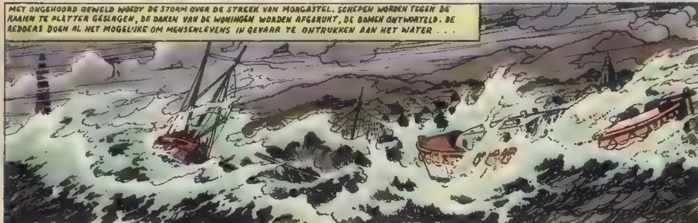
BIJNA EEN EEUW OPEL
Naaimachines en fietsen

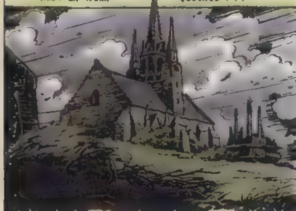
DE eerste producten die de Rüsselsheimer fabrieken op de markt brachten waren geen automobielen, maar naaimachines en fietsen. Adam von Opel, stichter van de fabriek, was een slotenmaker die in 1862 — bijna een eeuw geleden — te Rüsselsheim op een even bescheiden manier aan het werk ging als zijn grote industriële collega's Louis Renault en Anton Philips. De eerste automobiel van het merk « Opel » kwam op het einde van de vorige eeuw tot stand. Sedertdien is de kleine Opelstichting uitgegroeid tot een van de grootste automobielfabrieken van Europa die aan meer dan 33.000 mensen werk verschaffen. De totale produktie ligt boven de drie miljoen wagens. Vorig jaar bouwde men te Rüsselsheim 331.500 auto's. Sedert 1929 is de Duitse firma in Amerikaanse handen overgegaan, want dan verwierf de « General Motors » het merendeel van de aandelen, die nu voor 100 % aan de Amerikaanse maatschappij toebehoren.
« Opel » is een grote naam in de automobielgeschiedenis. Jaren vóór de tweede wereldoorlog heeft « Opel » de eerste met straalmotor aangedreven wagen gebouwd ! Maar dat is een andere geschiedenis, waar we nog wel eens wat meer zullen over vertellen.

DE VLAMMENZEE

DOOR JACQUES MARTIN

Vrienden of vijanden, de mensen zijn een stuk speelgoed voor de ontketende natuurkrachten...

(Wordt voortgezet.)

Dit avontuur boeit je, dus lees je ook : HET SEIN STAAT OP ROOD. In dit album vind je Lefranc terug.

DE GESCHIEDENIS VAN DE WERELD

TEKST VAN J. SCHOONJANS

TEKENINGEN VAN L. EN F. FUNCKEN

DE ULTRA'S

NA de val van Napoleon kreeg Frankrijk, onder de regering van Lodewijk XVIII en zijn broer Karel X, het regime dat men de Restauratie heet. Het was de tijd van de ultra-royalisten of koningsgezinden. Zij waren de gezworen vijanden van de Revolutie en van de liberale ideeën. Zij waren meestal mensen die in ballingschap waren geweest, ofwel waren zij zonen van uitwijkelingen of bannelingen. Men zei van hen : « Zij hebben niets geleerd en niets vergeten »...

1. — LODEWIJK XVIII

TOEN Lodewijk XVIII op de troon kwam was hij zestig jaar. Zijn uiterlijk was zwaar en lomp. Hij had nochtans een scherpe geest. Hij schonk Frankrijk een liberaal regime, de persvrijheid werd o.m. gewaarborgd. De koning zelf had een hekel aan de ultra's en de Kamer — waar de ultra's de meerderheid vormden — was helemaal niet naar zijn zin. De vlijt waarmee Chateaubriand en de hertog van Richelieu de troon en de monarchie verdedigden, maakten hem zenuwachtig en hij ontbond de Kamer van volksvertegenwoordigers. Hij vertrouwde de regering toe aan Decazes, een man met gematigde opvattingen.

2. — LOUVEL

OP 13 februari 1820, om tien uur 's avonds, werd de hertog van Berry, op het ogenblik dat hij de Opera verliet, vermoord door een zadelmaker, Louvel geheten. De hertog was de tweede zoon van de graaf van Artois, broer van de koning. Zijn vrouw schonk enkele dagen nadien het leven aan een jongen die men het « kind van het mirakel » zou heten. Decazes werd verplicht ontslag te nemen en de ultra's kregen opnieuw het bewind in handen.

3. — KAREL X

LODEWIJK XVIII stierf in 1824. Zijn broer, de graaf van Artois, werd koning onder de naam Karel X. Hij was een mooie grijsaard van 67 jaar, kleinzielig en koppig. Hij was, helaas, de leider van de ultra's ! Hij liet zich tot koning zalven in de kathedraal van Reims, net zoals een koning uit de Middeleeuwen, en hij wou heersen als een despoot. De regering vertrouwde hij toe aan Villèle, een man van het Ancien Régime. De Kamer stemde wetten die alles behalve populair waren, zo o.m. wat men toen noemde het « miljard van de uitwijkelingen », waarbij de edelen die tijdens de republiek uitgeweken of verbannen waren en schadevergoeding kregen.

4. — DE OPPOSITIE

DE liberalen reageerden, en de pers viel de politiek door de koning gevoerd heftig aan. De dagbladen werden in de herbergen gelezen en in het publiek gecommentarieerd. De liberalen kregen weldra de meerderheid in de Kamer en een van hen, Roger Collard, werd tot president benoemd. De koning zag zich gedwongen Villèle de bons te geven en hem te vervangen door de liberaal Martignac. Hij was echter vast besloten de ultra's het bewind opnieuw in handen te geven, en dit ondanks het verzet van de oppositie.

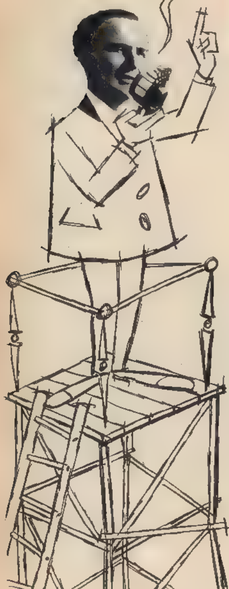
5. — POLIGNAC

In 1829 zond Karel X Martignac huistoe en gaf het bewind in handen van de prins van Polignac, de fanatiekste en minst intelligente van de ultra's ! Polignac was een uitwijkeling, een feodaal en een visionair — hij beweerde dat hij vaak de Heilige Maagd zag. — Karel X hield van hem en noemde hem steeds bij zijn voornaam, Jules. Zelfs een blinde kon zien dat het in Frankrijk slecht zou aflopen, maar de koning weigerde koppig iets te zien...

(Wordt voortgezet.)

OPGEPAST! DAAR KOMT HET ORANJE-ELFTAL!

HALLO, HALLO, HIER LUC VARENNE...

ER was eens een voetbalmatch die gespeeld werd tussen het Oranje-elftal en de Belgische Rode Duivels... Die match werd gespeeld te Rotterdam en het eindresultaat was 9-1, in het voordeel van de Oranjeploeg. Het was een vreselijke dobber voor de Rode Duivels in het bijzonder en voor de Belgen in het algemeen. Maar sedertdien is er nieuw leven gekomen in de derby der Lage Landen, die beslist een beetje saai begon te worden. Zowel in Noord als in Zuid wordt thans met spanning uitgekeken naar de zondag waarop de twee ploegen weer tegenover elkaar zullen staan op het groene veld.

WIE ZAL HET HALEN, ORANJE OF ROOD?

Een ongeluk heeft soms zijn goede kant, want het is sedert die heuglijke match dat de Rode Duivels zijn gaan nadenken over hun verpletterende nederlaag en dat zij hun best hebben gedaan weer stroomopwaarts te roeien. Het was hoogste tijd! De krachten werden gebundeld en nieuwe methodes werden aangewend om de voetbal in België op hoger niveau te brengen. Het waren niet onze Noorderburen die het gelag moesten betalen, maar wel de Fransen en na hen nog een hele reeks andere buitenlandse ploegen. Inderdaad, de Rode Duivels gaven zich niet meer gewonnen. Zij streden hardnekkig en kwamen ze ook niet iedere keer met een overwinning naar huis, zij wisten toch telkens de « gelijkmaker » te scoren.

En hoe moet het nu verder gaan? Zal het Belgisch elftal in staat zijn de schande uit te wissen en de nederlaag met negen doelpunten te doen vergeten? Wij wensen het natuurlijk van harte, maar zijn niet zo heel zeker van de afloop... De Nederlanders zijn intussen immers niet bij de pakken blijven zitten. Zij weten wat er hen te wachten staat en zullen zich op de komende match met de Rode Duivels ernstig en degelijk voorbereiden.

Wij wachten met ongeduld op de match en indien wij ons aan een pronostiek zouden wagen... dan zouden we zeggen « gelijk spel!

65 JAAR GELEDEN, OP 28 SEPTEMBER 1895, STIERF

LOUIS PASTEUR

DE vader van Louis Pasteur was sergeant-majoor geweest in het leger van Napoleon. Toen het keizerlijk leger ontbonden werd vestigde hij zich als leerlooier te Salins, in de Jura. Het is hier dat Louis geboren werd op 27 december 1822. « Wat je doet, doe het goed! » zei zijn vader hem zeer vaak en de jongen, die intelligent en vlijtig was, vergat de raad van zijn vader nooit. Op school verbaasde hij zijn leraars omwille van het interesse dat hij toonde voor de natuurkunde en de scheikunde. Op zekere dag zei een van zijn leraars tot een studiemeester : « Let een beetje op de kleine Pasteur en zorg er voor dat hij niet te lang studeert! » De jongen was steeds over zijn studieboeken gebogen en het gebeurde vaak dat hij gans de nacht in het laboratorium bleef.

ZICH VERBAZEN OVER DE DINGEN...

Pasteur beeindigde zijn studies, werd assistent en ten slotte hoogleraar te Dijon en Straatsburg, later te Parijs. Hij was de stichter van het Institut Pasteur te Parijs. Hij huwde en werd vader van vijf kinderen, waarvan er twee stierven aan tyfus toen zij tien jaar waren. Misschien was het de dood van zijn kinderen die Pasteur er toe aanspoorde te zoeken naar de oorzaken van vele ziekten. Hij begon de oorlog tegen de microben, daar hij er van overtuigd was dat deze kleine organismen de oorzaken waren van vele ziekten. Op het einde van zijn leven zei Pasteur dat zijn hele geheim was « zich te kunnen verbazen over de dingen ».
Het was Pasteur die er de geneesheren en chirurgen op wees dat zij handen en instrumenten kiemvrij moesten maken. Hij bracht de hygiëne in de ziekenhuizen. Het ziektekiemvrij maken van melk heet men thans pasteuriseren.

EEN RUSTELOZE ZOEKER

Op zekere dag vertelde men Pasteur dat het vee stierf aan een geheimzinnige ziekte die men miltvuur heette. In het bloed van de zieke dieren had men minuscule staafjes gevonden. Men noemde ze bacteriën — (naar het Grieks : baktêria = staaf) — en men meende dat het hier ging om een soort van vergif dat ontstond in het bloed van het aangetaste dier. Pasteur bewees dat het ging om levende organismen — de microben (het woord dateert van 1878) — die door een ziek dier overgegeven werden aan een gezond dier.
In 1877 ontdekte Pasteur de vibrio (bacterie die op een wormpje gelijkt), die de oorzaak is van de wondkoorts. Hij ontdekte de streptococcus (een soort kogelbacterie, ronde cellen die na deling kettingen vormen) en de microbe van de kippencholera. Hij toonde aan dat het speeksel van de mens een besmettingshaard kan zijn en dat het speeksel de bacil van de longontsteking naar de longen voert. Hij bestudeerde de rol van de micro-organismen, van de gistingsprocessen, de ziekte van de zijdewormen en de hondsdolheid. De weg van Louis Pasteur liep niet over rozen. Heel vaak maakte men hem belachelijk en zei dat hij hersenschimmen nastreefde.

HET VACCIN TEGEN HONDSDOLHEID

Reeds in de XVIIIe eeuw had de Engelsman Jenner de vaccinatie toegepast om de pokken te bestrijden. Toen Pasteur de hondsdolheid begon te bestuderen, kende men daartegen slechts één middel : de wonde met een gloeiend ijzer uitbranden. Pasteur maakte een vaccin, of entstof, waarmee de hondsdolheid kon bestreden worden. Op 6 juli 1885 riep men de hulp van Pasteur in voor de kleine Elzasser, Joseph Meister, die gebeten was door een razende hond. Pasteur aarzelde eerst zijn methode toe te passen, want op mensen had hij ze nog niet geexperimenteerd. Op aandringen van de ouders deed hij het; dag en nacht bleef hij bij het ziekbed van de zieke. Pas toen het kind werkelijk buiten gevaar was en de entstof dus gunstig had gewerkt liet Pasteur zich in een zetel neerzakken en sliep. Hij had de hondsdolheid overwonnen. Louis Pasteur is een van de grootste onderzoekers uit de XIXe eeuw.

Het standbeelden-eiland

Parein

EN DE VOLGENDE DAG...
DAT IS DE MAQUETTE VAN ONZE GRANAAT!
MIJNHEER STOEF, U HEBT DE EER DE EERSTE PASSAGIER TE ZIJN...
JA MAAR MIJN NEUS IS TE LANG!
MISSCHIEN ALS IK HET ANDERS PROBEER...
AAI!!
VERDRAAID NOG TOE! DAT DING IS ERG SMALLETJES, HOOR!
NU, DAN ZULLEN WE ER DE KINDEREN DOEN INKRUIPEN!
NEEN! DAT NIET!

wordt voortgezet

DE AVONTUREN VAN DAN COOPER

HET

Dan en zijn vrienden genieten van hun vakantie maar niet lang

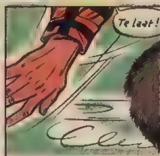

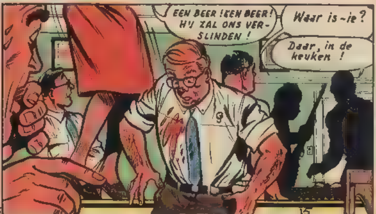

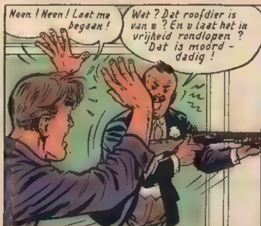
Je houdt van de avonturen van Dan Cooper,

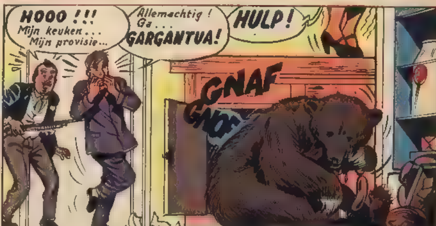
WAAGSTUK

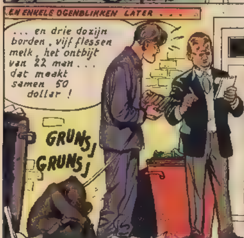
door

A. WEINBERG

meer, want men heeft hen nodig op de luchtbasis van Malton...

(Wordt voortgezet.)

Jimmy Stone werd onder de naam Ralph Forbes naar Hongkong gezonden om er een spionagenet te ontmaskeren.

ZEVENDE HOOFDSTUK

DE JONGE JAKHALS EN DE OUDE VOS

HET huis van Seng-Li lag afzijds van de andere villa's in het hoger gelegen gedeelte van Hongkong. Zoals alle patriciërshuizen van de kolonie zag het er uit als een vesting. Voortdurend waren er relletjes in de stad, die soms uitgroeiden tot een ware opstand. Op zekere dag had de bevolking de residentiële wijk bestormd. De Britse en Chinese notabelen die daar woonden voelden er niets voor in hun rust gestoord te worden, en daarom hadden zij hun woningen versterkt. Rond de villa van de financier Seng-Li waren hoge, dikke muren gebouwd. Slechts aan één kant was de verdediging zwakker, maar aan die zijde van de villa kon men slechts komen nadat men een gevaarlijke klauterpartij langsheen een stijle en brokkelige rotswand achter de rug had. Niemand, tenzij een zelfmoord-kandidaat, zou het wagen aan die zijde van de villa binnen te dringen. Dat was nochtans wat kolonel Seng-Ko deed!

Toen hij aan de voet van de muur stond, wachtte hij even om weer op adem te komen. De indruk van verlatenheid die over de woning en de tuinen hing, maakte indruk op hem. Met de blik zocht hij een kloof in het metselwerk waarop hij zijn voet zou kunnen zetten om over de laatste hinderpaal te komen. Hij vond die en twee minuten later was hij op de kruin van de muur. Geruisloos, met zekere en nauwkeurige gebaren die getuigden van een grote koelbloedigheid, drong hij tot in de tuin door. Ten slotte kwam hij op een binnenplein, dat er uitzag als een filmdecor. Talrijke onafhankelijke paviljoenen lagen hier, omringd door kleine tuinen. Zij waren verschillend georiënteerd en gedecoreerd. Al deze paviljoenen waren slechts nevengebouwen van de eigenlijke villa van Seng-Li.

EEN MAN IN ZIJDEN GEWAAD

De kolonel keek omzichtig rechts en links. Er was niemand te zien. Half gebogen liep hij langsheen de muur, sprong dan over een kiezelweg om daarna zijn weg voort te zetten over de vochtige zwarte humusgrond. Zijn stille, soepele gang had iets van een dier, van een roofdier dat zijn prooi zoekt. Eensklaps bleef hij staan en luisterde aandachtig. Hij hoorde niets, maar hij zag tegen de muur van een klein paviljoen een reusachtige in het blauw geklede Chinees, die een mitraillette in de linkerhand gekneld hield. Het was onmogelijk de grote villa te naderen zonder gezien te worden door die schildwacht...

Enkele sekonden bleef Seng-Ko staan. Hij zocht naar een middel om die nieuwe hinderpaal te omzeilen. Op het ogenblik dat hij een eind op zijn stappen wilde terugkeren om een weg te gebruiken die aan het oog van de schildwacht onttrokken was, ging de deur van een paviljoen open. Een oude Chinees met autoritair en plechtig uiterlijk kwam buiten. Hij was gekleed in appelgroene zijde. De schildwacht boog eerbiedig. Zo vlug zijn corpulentie het hem toeliet, liep de mandarijn naar het uiteinde van het binnenplein. Een dienaar kwam hem tegemoet, scheen opgewonden en Seng-Ko hoorde hem duidelijk zeggen :

— Heer Seng-Li, de bezoekers waarop u wacht zijn aangekomen.

— Goed, ik zal hen verwelkomen!

Kolonel Seng-Ko was hoogst verbaasd. Met open mond en grote ogen volgde hij de twee mannen tot zij in de villa verdwenen waren, dan liep hem een huivering over de rug. De verwondering op zijn gelaat maakte langzamerhand plaats voor een uitdrukking van woede en angst. Hij wist genoeg en het zou té gevaarlijk geweest zijn verdere opsporingen te doen. Toen hij er zeker van was dat de in het blauw geklede schildwacht niet in zijn richting keek, sloop hij stil door de tuin terug naar de omheiningsmuur toe...

IN HET SALON VAN DE RIJZENDE ZON

De secretaris van het consulaat was meester van de situatie en in gedachten deed Jimmy zijn petje voor hem af. Jeffery scheen niet in het minst verbaasd toen de pseudo-Forbes op hem toekwam en hem glimlachend de hand toestak. Hij begroette Jimmy joviaal en vriendschappelijk. De secretaris had waarachtig buitengewone gaven om toneelspeler te worden! Jimmy was er blij om dat hij die gevaarlijk verrader tijdig had kunnen ontmaskeren. Zonder zijn wandeling in de Nathanavenue zou hij de blonde, blauwogige atleet thans nog steeds houden voor het prototype van de brave man die men de communie geeft zonder biecht.

Gedurende heel de weg was Jeffery zeer opgeruimd en vertelde twee of drie humoristische anecdoten over de oude Seng-Li.

— Weet je ook welke betrekkingen hij onderhoudt met de Chinezen? Maakt Seng-Li deel uit van het spionagenet? vroeg Jimmy bij zichzelf.

Hij besloot van zijn rendez-vous te profiteren om meer over die kwestie te weten te komen.

Na een twintigtal minuten stond de decapotable voor de weelderige villa van de Chinese financier. De twee mannen lieten de wagen op de weg staan en stapten op het rode hekken toe, dat in de buitenmuur was aangebracht. Met beslist gebaar maneuvreerde Jeffery de bronzen klopper, die de vorm had van een draak die purperen vlammen spuwt. Minder dan tien seconden later werd een klein luikje in de poort opengedaan.

— We worden verwacht door de heer Seng-Li, zei de secretaris van het consulaat.

Als enig antwoord hoorden ze slechts een gemompel. De zware poort werd opengedaan. De portier begroette de gasten zeer gedienstig, maar in die gedienstigheid lag ook een zekere aanmatiging.

— De meester zal u ontvangen in het salon van de rijzende zon. Wees zo goed me te volgen.

Stone en Jeffery liepen door een tweede gebeeldhouwde poort, die toegang verleende tot een lusthof waarin het water van een fontein klaterde. Zij liepen naast een muur met glycinen begroeid en kwamen dan langs een draaitrap in twee salons die verlaten waren, maar waarin een grote weelde werd tentoongespreid. Eindelijk bereikten zij het heilige der heiligen. Seng-Li-Foe wachtte op hen.

VAN JIMMY STONE

HONGKONG

Geïllustreerd door Raf

Hij heeft ontdekt dat de Amerikaan John Jeffery een medeplichtige [illegible]

de handen in de mouwen van zijn zijden kleed verborgen. Hij boog voor zijn gasten en glimlachte. Het was de rituele, nederige, serene glimlach van de Chinese mandarijn.

— Het is een grote eer voor mij dat u me wil bezoeken, zei hij met zachte stem. Wees zo goed te gaan zitten. Mijn dienaar zal u zo dadelijk thee brengen.

DE VRIEND UIT HARVARD

Wanneer in China de betere lui bij elkaar gaan zitten om over zaken te praten, dan beginnen ze nooit met het onderwerp zelf alvorens ze lange beschouwingen hebben gewijd aan het weer, de evolutie van de zeden en de kunsten en de essentiële problemen van de internationale politiek. Bij Seng-Li duurde het wisselen van deze banaliteiten een uur! Dan scheen de oude financier tevreden omdat de regels van de wellevendheid nageleefd waren, en heel discreet vroeg hij om welke reden de zeer eerbiedwaardige Ralph Forbes naar Hongkong gekomen was. Jimmy had zijn lesje van buiten geleerd en vertelde in kleurrijke termen welke perspectieven de General Pictures Company het consortium, zodra het in Hongkong gesticht was, opende. Seng-Li luisterde oplettend. Af en toe maakte hij een pertinente opmerking, die duidelijk toonde dat hij de uiteenzetting van Forbes aandachtig volgde. Jimmy meende twee of drie maal een ironisch vlammetje te zien glanzen in de ogen van die oude Boeddha, maar hij durfde er niet op zweren. Het verwonderde hem niet dat Seng-Li op het einde van het onderhoud geen positie koos, dat doet men in China nooit na een eerste onderhoud. Hoffelijk, glimlachend en minzaam benaderde de financier meer persoonlijke onderwerpen. Hij vroeg of de eerbiedwaardige Ralph Forbes het Oosten goed kende, of hij lange tijd in Hongkong wenste te verblijven en of hij er vrienden had? Jimmy greep de stok die hem toegereikt werd en antwoordde :

— Ik had hier een vriend, een landgenoot. Wij studeerden samen aan de Harvard universiteit. Tien ik hier landde heb ik vernomen dat hij dood was... Hij was een charmante jongen en heette Bill Warren.

Er vertrok geen spier op het gelaat van Seng-Li, maar zijn glimlach verstijfde. Hij wisselde een snelle blik met Jeffery.

— Misschien hebt u mijn vriend gekend, hernam Stone.

De financier schudde ontkennend het hoofd.

— Die eer heb ik niet gehad. Ik heb zelfs nooit horen spreken over uw landgenoot. Ik ben oud en daardoor de gevangene van mijn nederige woning. Met uitzondering dan van enkele vrienden, ontvang ik geen bezoek...

Door te beweren dat hij Bill Warren van ver noch nabij kende, had de Chinees een fout begaan. Inderdaad, op het ogenblik dat Bill Warren gedood werd, bevond hij zich in de wagen van David Lundstrom. EN LUNDSTROM WAS EEN PROCURATIEHOUDER VAN SENG-LI!

JIMMY KENT DE VIJAND EN KNOBBELT EEN STRATEGISCH PLAN UIT...

Zodra hij weer in zijn hotel was toegekomen, schreef Stone een lang rapport in geheimschrift aan het adres van Mr Benson, in New York. Dan installeerde hij zich in de bar en trachtte bij een whisky klaar te zien in de verwarde zaak. Alles wees er op, dat de gebeurtenissen elkaar thans in snel tempo zouden opvolgen. Niet alleen had de vijand hem ontmaskerd, maar hij had zelf het vuur aan de lont gelegd door de Chinees over de ongelukkige Warren te spreken. Zowel voor Jeffery, de jonge jakhals, als voor Seng-Li, de oude vos, was hij thans de man die uit de weg moest geruimd worden. Zijn enig voordeel was dat ook hij de vijand kende, alhoewel deze laatste zulks nog niet vermoedde!

Het span Jeffery-Seng-Li zou niet lang wachten om Hongkong van een hinderlijke agent van de Amerikaanse spionagediensten te bevrijden. Zij beschikten over de betaalde moordenaars, zij zouden hen Ralph Forbes uitleveren en het zou hen beslist geen moeite kosten Ralph Forbes op diskrete wijze naar de andere wereld te zenden. Het kwam er dus op aan zeer waakzaam te zijn...

Jimmy nam een lichte maaltijd in het restaurant van het hotel. Dan trok hij zich terug in zijn appartementen en verklaarde aan al wie het horen wilde, dat hij haast omviel van slaap. Nauwelijks in zijn kamer draaide hij het licht uit en liep naar het balkon. Eén blik op het venster rechts van hem, dit van kamer nr 180, bewees dat de gast nog niet binnen gekomen was. Hij verschoof enkele kussens in zijn bed, die konden aanduiden dat er iemand had ingelegen, liep terug naar het balkon en stapte over het kleine hekken, dat zijn balkon van dit van zijn buurman scheidde. Kamer 180 was helemaal op dezelfde wijze ingericht als de zijne. Zij werd sedert de vooravond bewoond door een stevige Ier, Hector Finnegan, wiens rode gelaatskleur verraadde dat hij tuk was op sterke dranken.

Jimmy keek even naar binnen. Het bed was opgemaakt, een geopende koffer stond op de grond, een jas was over de rug van een stoel geworpen. Heel voorzichtig sloop hij binnen, hij nam de koffer op en zette ze vlak voor de deur. Wanneer de Ier binnen kwam, dan zou hij er tegenaan lopen en dit lawaai zou de indringer beslist wakker maken...

Jimmy was er van overtuigd dat hij een relatief rustige nacht zou hebben. Hij installeerde zich knusjes in een zetel en viel weldra in een diepe slaap..

(Wordt voortgezet.)

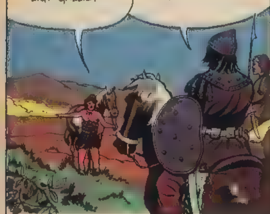
Hij vroeg of de de zeer eerbiedwaardige Forbes het Oosten kende...

DE GESEL GODS

ATTILA

Scenario: Yves Duval
Tekeningen: J.L. Fernán

In het jaar 445 was Attila, koning van de Hunnen, het O. Rom. Rijk binnen gevallen en had keizer Theodosius II tot schatting verplicht. In 451 rukte hij verder op naar het westen. De Gallo-Romeinse wereld verkeerde in groot gevaar.

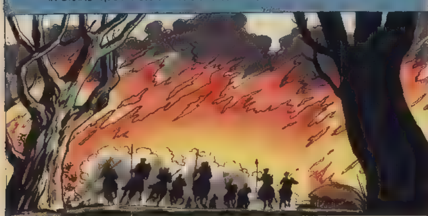

Trier, Metz, Tongeren, Toul en Sens worden overrompeld, verwoest en in brand gestoken door de Hunnen.

In Lutetia, gebouwd op een eiland in de Seine, ziet men de barbaarse horden in de verte aankomen...
Ze zijn te talrijk!
Weerstand bieden zal nutteloos zijn!

Hebben jullie dan geen geloof en geen moed? Verdedig jullie en bid! Ik ben er van overtuigd dat Attila de stad niet zal innemen!
Dat is Genoveva, een heilige vrouw!

En aangemoedigd door het geloof van Genoveva, loopt de bevolking van Lutetia naar de wallen om de stad te verdedigen...

Zullen we aanvallen?
Wacht even, Yaouk!

Eigenaardig... Ik meende een stem te horen... Neen, we verliezen onze tijd hier niet langer... We gaan naar het zuiden toe, naar onze geallieerden, de Vandalen...

En het was aldus dat Lutetia, het toekomstige Parijs, van de verwoesting gespaard bleef.

Generaal-gouverneur Aetius verloor zijn koelbloedigheid niet en was vast besloten de Hunnen de pas af te snijden....
Ze zijn te talrijk! Al onze legioenen zullen uitgemoord worden....
Het is daarom dat ik tot hiertoe een grote slag heb ontweken. We moeten al onze krachten samenbundelen...

Indien de Westgoten, de Merovingers, de Franken en Gunther met zijn Bourgondiërs aan onze zijde strijden, dan krijgen we de Hunnen wel klein!
Wat? Je gaat de hulp inroepen van de barbaren, onze vroegere vijanden?

En waarom niet? We moeten onze oude veten vergeten, want hier staat meer op het spel. Samen moeten we onze beschaving verdedigen!
Dat is waar. We moeten de handen in elkaar slaan, want anders zijn we allemaal verloren!
2

Tracht iedereen van deze waarheid te overtuigen. Het is een kwestie van leven of dood!

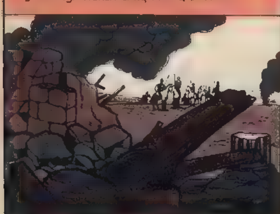

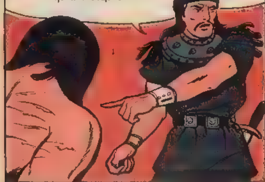

Maar reeds de volgende dag viel de cavalerie van Aetius de stad opnieuw binnen en joeg de plunderaars er uit.

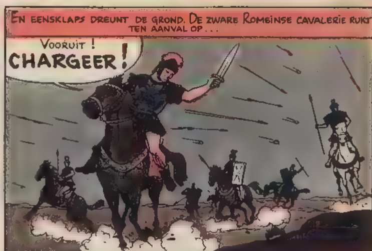

DANK ZIJ DE EENHEID IN HET UUR VAN GEVAAR HADDEN GERMANEN, GALLIERS EN ROMEINEN HET WESTEN GERED. ATTILA STIERF IN 453

Einde

Volgende week : DIOGENES

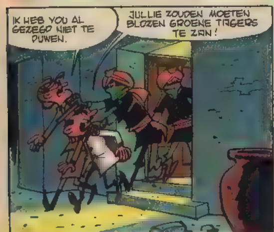

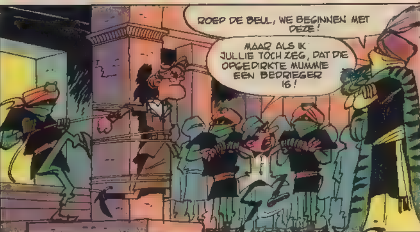
PECHVOGEL

YOU IS NIETS ANDERS DAN EEN SCANDELIJK INDIVIDU!
YES! IK WIL ZEGGEN JA!
HEHE!

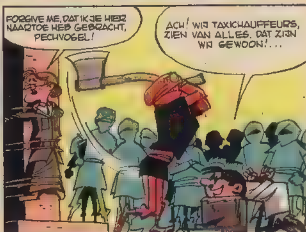

GONG!

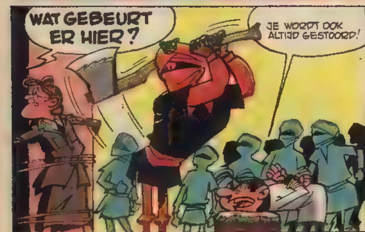

NEEM ZE MEE NAAR DE OFFERZAAL!

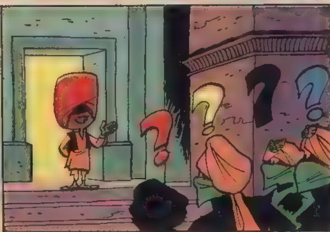

IK HEB YOU AL GEZEGD NIET TE DUWEN.
JULLIE ZOUDEN MOETEN BLOZEN GROENE TIJGERS TE ZIJN!

ROEP DE BEUL, WE BEGINNEN MET DEZE!
MAAR ALS IK JULLIE TOCH ZEG, DAT DIE OPGEDIRKTE MUMMIE EEN BEDRIEGER IS!

FELICITATIES! JE HEBT EEN MOOI BEROEP!

FORGIVE ME, DAT IK JE HIER NAARTOE HEB GEBRACHT, PECHVOGEL!
ACH! WIJ TAXICHAUFFEURS, ZIEN VAN ALLES. DAT ZIJN WIJ GEWOON!...

WAT GEBEURT ER HIER?
JE WORDT OOK ALTIJD GESTOORD!

EN DE GROENE TIJGER

De Groene Tijger bekent aan Pechvogel en aan miss Toppie wie hij eigenlijk is. Nadien zal hij onze vrienden uit de weg ruimen...

(Wordt voortgezet.)

Geschenken van de KUIFJE'S BON

De Aardrijkskunde in kleurenfoto's :
België : Deel I : 9 reeksen van 10 chromo's
Deel II : 8 reeksen
Europa : Deel I : 10 reeksen
Deel II : 10 reeksen
plus 3 kaarten-reeksen
Deel III : 10 reeksen

De Geschiedenis van de Wereld :
Deel I : 11 reeksen van 15 chromo's
Per reeks : 50 punten
Deel II : 11 reeksen van 15 chromo's
Per reeks : 50 punten

De KUIFJE'S chromo's :
Vliegtuigen I : 10 reeksen
Vliegtuigen II : 10 reeksen
Luchtschepen : 6 reeksen
Automobiel : 10 reeksen
Zeevaart I : 10 reeksen
Per reeks van 6 chromo's : 100 punten

Kleuralbum 100 punten

De Meesterwerken van de Schilderkunst :
16 reeksen van kleurenreproducties
Per reeks : 200 punten
2 nieuwe reeksen in voorbereiding.

De KUIFJE'S portefeuille 200 punten

Abonnement op 5 nummers van het weekblad KUIFJE 500 punten

De puzzle op hout 500 punten

ALBUMS :
Zeevaart :
Geïllustreerd : 60 F.
Gecartonneerd : 50F.
Vliegtuigen I en II - Automobiel - België I en II - Europa I, II en III
Per album 29 F.
De Geschiedenis van de Wereld
Deel I en II 29 F.
De Meesterwerken van de Schilderkunst. Deel I en II 50 F.

Stuur je bons naar KUIFJE, dienst T, P.-H. Spaaklaan, 1-11, Brussel 7, of ruil ze in de KUIFJE'S WINKEL, zelfde adres. Je kan ze ook ruilen in de warenhuizen A L'INNOVATION.

Om veel KUIFJE'S BONS te sparen, vraag je steeds de produkten :
VANDENHEUVEL — HACOSAN
SKI -- FRANCO-SUISSE -- PANA
CLE D'OR — PALMAFINA
LOMBARD COLLECTIE
PAPETERIE-ARTIKELEN
VICTORIA — MATERNE
VULPEN LE TIGRE
HORTON PRODUKTEN
JU'CY & WHIP — TOSELLI
PALMOLIVE — COLGATE
PROSMANS — ZWARTE KAT
NOSTA

NIEUWS... NIEUWS...

ARME KRANTENJONGENS

WE hebben de Amerikaanse krantenjongens die dagelijks de New York Times rondbrengen, even beklaagd bij het lezen van het bericht dat deze Amerikaanse krant op zaterdag 30 April 1960 verscheen met 636 pagina's, daarmee het oude record van december 1959 met 28 pagina's verslaand. Dat is per krant een omvang en gewicht van 20 Nederlandse (of) Belgische) dikke zaterdagkranten van 32 pagina's.

EEN KAMPIOEN WORDT FILMSTER

INGEMAR JOHANSSON, ex-houder van de wereldtitel zwaargewicht boksen, wordt thans door Hollywood ingewijd in de kneepjes van het filmstervak.

Alan Ladd, produktiechef en partner van de Zweed, maakt Johansson o.m. wegwijs in de publiciteits-trucjes van het beroep. Het schijnt dat « Ingo », zo noemen de Amerikanen hem, goede vorderingen maakt.

MAG MEN GELD UITDELEN?

IN Baltimore werd de 27-jarige Arthur D. Foster door de politie gearresteerd omdat hij aan huisdeuren had aangebeld en stomverbaasde huisvrouwen dollars in de hand had gedrukt. Tegenover de politie verklaarde Foster dat hij enkele duizenden dollars had geërfd en dat hij die onder arme mensen wilde verdelen. De politie moest ten slotte toegeven dat hij geen enkele wet overtreden had en men liet de man zijn geld verder verdelen...

EEN HUISJE MET EEN TUINTJE

TOEN onlangs de West-Duitse tuinlieden te Dortmund hun jaarvergadering hielden spraken zij als hun mening uit, dat er nooit meer oorlog zou komen als alle mannen de zorg voor een tuintje hadden. In het bijzonder gold dit voor ministers !

DE SLANG KOMT IN DE GEVANGENIS...

PERCY, een slang, verzekerd voor een kleine duizend gulden, ging vorige week de gevangenis in. Niet omdat zij de wet had overtreden, maar omdat haar eigenaar, George Cransdale — de Engelse dokter Portielje — voor de ingezetenen van de Wandworth gevangenis een lezing hield over « Reptielen ».

De traagste motor ter wereld

DE traagste motor ter wereld werd op de industriebeurs van Hannover tentoongesteld. De motor had voor één enkele omwenteling de tijd nodig van een maand. Een zo langzame motor, zoals deze door Siemens vervaardigd, drijft natuurlijk geen productiemachine aan. Maar in de meet- en regeltechniek kan hij onschatbare diensten bewijzen.

DE REKENING

DRIE knappe politiemannen konden een beruchte gangster, Marsano genaamd, arresteren. Toen de man op het droge zat, overhandigden de politiemannen de kleine onkostenrekening aan de politiechef van Rome. Deze bekeek de rekening eventjes en zei : « Maar jongens, hebben jullie dan werkelijk 10 kg paardevlees opgegeten in enkele uren tijd ? » — « Wij ? Neen ! zeiden de drie knappe politiemannen. Maar het huis van Marsano was bewaakt door vier enorme honden. Wij moesten hen wel een versnapering geven om hen zoet te houden, terwijl wij hun meeste de handboeien omdeden ! »

nieuws... nieuws... nieuw

RIK RINGERS

RAADSEL Nr 40

OPLOSSING

EEN andere mogelijkheid is deze : Jack Teddy, de messenwerper, was bekwaam de ijspiek van uit het luchtgat in de richting van Kid Marty te werpen en hem dodelijk te treffen.

GOUDEN BONBONS

EEN paar kinderen stapten van de trein ergens in India en lieten hun bonbondoos op de bank staan. Een tolbeambte deed de doos machinaal open en stelde tot zijn ontzetting vast, dat ze niet gevuld was met drop of ander snoepgoed, maar met goudstukken ! Door dit toeval werd een zeer knap georganiseerd net van goudsmokkelaars ontdekt en opgerold.

GEVAARLIJK !

EEN Amerikaans kantoor voor statistieken heeft goed werk verricht... De statistici rekenden uit dat de mens 25 keer per minuut met de ogen knippert en dat iedere knippering een vijfde van een seconde duurt. En toen gingen ze nog een stapje verder en rekenden uit dat de automobilist die tien uren lang rijdt, gedurende een uur met gesloten ogen achter het stuur zit !

WIE KUIFJE LEEST WEET MEER!

In verband met ons volledig tekenverhaal

ATTILA

DE Hunnen zijn een Aziatisch ruitervolk van Turkse stam. Hun naam vindt men in Chinese oorkonden voor het éérst vermeld omtrent 300 voor Christus. Onder de naam Hioeng-hoe wonen zij thans nog in de Chinese provincies Sjansi, Sjensi en Hopei. Om hun invallen te beletten hebben de Chinezen indertijd de **grote Chinese muur** gebouwd. Zij verplaatsten zich geleidelijk naar Centraal Azië en verder naar het westen toe. Waar zij kwamen verdrongen zij de andere volken. Dit was het begin van de invallen der Barbaren en van machtige volksverhuizingen. De Hunnen waren taaie, flinke ruiters. Zij waren klein, gedrongen, hadden een gele huidskleur en uitstekende jukbeenderen. Hun grootste koning was **Attila**. Hij was beslist een intelligent strateeg. Hij droomde er van het Romeins keizerrijk ten val te brengen en slaagde daarin bijna. Zoals we reeds in ons compleet verhaal vertelden stierf hij in 453, tijdens zijn huwelijksnacht met Iidico (de Krimhild uit de Nibelungen).

Het weekblad « KUIFJE » : 15e jaargang; Lombard Uitgaven, P.-H. Spaaklaan, 1-7 (Baraplaats), Brussel 7 — P.C.R. 1909.16 — *Uitg.-Dir. :* Raymond Leblanc, Isidoor Gerardlaan, 9, Brussel 16 — *Heliodruk :* Drukkerij-Heliogr. C. Van Cortenbergh, p.v.b.a, Van Volxemlaan, 290-292, Brussel 19.

NEDERLAND : 75 cent. — Abonnement : *f* 7.— per kwartaal. KUIFJE-HOLLAND : Doklaan, 129, Rotterdam (Zuid). Tel. 170.965 - Giro 655.389.

Canada : 20 cents. — Buitenland : 12 F.

HIER KAN MEN KUIFJE KRIJGEN IN HET BUITENLAND :

Congo : KUIFJE CONGO - P.B. 740, Stanleystad.
Frankrijk : DARGAUD S. A., 31, rue du Louvre, Paris 2e.
Zwitserland : INTERPRESS S. A., 1, rue Beau-Séjour. Lausanne.
Canada : PERIODICA Inc. 5090, av. Papineau, Montréal 34 (Qué)

ABONNEMENTSTARIEF

	België	*Nederland.*	*Canada.*	*Buitenland.*
3 maanden	120.— F.	*f* 7.—	$ 2.50	130.— F.
6 maanden	230.— F.	*f* 14.—	$ 5.—	260.— F.
1 jaar	450.— F.	*f* 28.—	$ 9.—	520.— F.

TON en TINNEKE

DE BESTE VRIEND VAN DE MENS...

